Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2117 | 4 pagini — 20 bani | marți 21 februarie 1956

Citiți în paginile 3—4

Textul prescurtat al

cuvîntărilor rostite de tovarășii

G. M. Malenkov și V. M. Molotov

la Congresul al XX-lea al P. C. U. S.

Să sprijinim recensămîntul populației!

IN ACEASTA zi sau poate în zilele imediat următoare, la poarta casei tale, tinere cititor, vor bate tovarășii din echipa de recensămînt. Incepînd de astăzi, timp de patru zile în orașe și de șase zile la sate, se desfășoară recensămîntul populației.

De ce este necesar acest recensămînt? Simplu: dezvoltarea planificată a economiei și a tuturor sectoarelor de activitate din țara noastră nu este posibilă fără cunoașterea unor date exacte, precizate în mod științific, asupra numărului populației, pe sex, vîrstă, ocupație etc., precum și repartizarea acesteia pe orașe și sate. Ultimul recensămînt a fost efectuat în țara noastră la 25 ianuarie 1948.

Cei 8 ani care au trecut de atunci au fost ani de profunde transformări în viața patriei. Naționalizarea principalelor mijloace de producție și planificarea economiei naționale a făcut ca ramurile industriale existente să capete o mare dezvoltare și totodată să apară noi ramuri de producție. An de an, zeci și sute de mii de oameni, in mare parte locuitori ai satelor, au intrat în procesul producției industriale. Pe harta patriei au apărut noi orașe, iar în multe orașe a crescut numărul locuitorilor. Mari transformări s-au petrecut în viața satelor. Nașterea și întărirea sectorului socialist a făcut ca țărănimea noastră să pășească pe un drum nou. Dar tabloul transformărilor petrecute in viața patriei este cu mult mai cuprinzător. Bătălia împotriva analfabetismului a dus știința de carte pînă în cele mai depărtate unghiuri ale patriei. S-a îmbunătățit viața celor ce muncesc, a crescut natalitatea, au fost alungate din viața celor mulți bolile și mizeria cruntă a trecutului. Cunoaștem toate aceste schimbări din viața noastră, din experiența de fiecare zi. Dar, date exacte, care să reflecte pe deplin și în modul cel mai precis cu putință, actuala situație a țării noastre, a locuitorilor ei, se pot obține numai printr-un recensămînt.

Recensăminte se fac pretutindeni în lume, indiferent de natura structurii sociale a țărilor. Dar, trăsăturile caracteristice ale acestor recensăminte, scopul urmărit, nu sînt aceleași. In anii dominației burghezo-moșierimii recensămintele urmăreau să intensifice exploatarea maselor largi, să arunce noi poveri pe umerii celor ce muncesc. Dacă ne amintim numai de recensămîntul din 1941, remarcăm lesne țelurile urmărite: satisfacerea poftelor de jaf și exploatare ale claselor dominante, ale clicii fascisto-militariste.

Recensămintele ce se efectuau în trecut urmăreau să înfrumusețeze realitatea cruntă — mizeria oamenilor muncii, exploatarea capitalistă. Dar în ciuda acestor încercări adevărul ieșea uneori la iveală. In 1938, 3767 întreprinderi capitaliste au plătit un fond de salarii de 8,3 miliarde (lei 1938) unui număr de 289.100 salariați și au încasat beneficii, în același an, de 18 miliarde (lei 1938). Cifrele sînt concludente.

In anul 1941, chiar și ziarul burghez „Excelsior" relata astfel desfășurarea recensămîntului: „Incinta încăpătoare a pieții, încălzită de soarele prietenos al zilei de primăvară, era populată de grupuri de oameni în căutare de lucru. Un dram de abilitate ne trebuia ca să intrăm în vorbă cu acești oameni, să-i punem să complecteze cîteva formulare, să le lămurim problemele recensămîntului... Treabă nu tocmai ușoară. Oamenii erau tăcuți". Tăcerea aceasta era plină de semnificații.

Recensămîntul ce se efectuează în patria noastră în prezent servește intereselor fundamentale ale oamenilor muncii, cauzei construirii socialismului. Recensămîntul va fi de un mare folos în lupta pentru realizarea sarcinilor trasate de către cel de-al II-lea Congres al partidului nostru.

Circa 90.000 de recenzori vor merge începînd de azi pentru a culege date necesare recensămîntului. Numai în Capitală numărul recenzorilor va fi de circa 7200. Munca acestor tovarăși trebuie să fie sprijinită de către toți cetățenii patriei noastre, prin răspunsuri exacte la întrebările cuprinse în fișele de recensămînt. Intrebările se referă la: numele și pronumele, adresa, sexul, vîrsta, starea civilă, cetățenia, naționalitatea, limba maternă, știința de carte, ocupația, locul de muncă. In cadrul recensămîntului nu se pun întrebări privind starea materială. Datele vor reflecta situația existentă la ora 0 (miezul nopții) în noaptea de 20 spre 21 februarie 1956. Datele obținute rămîn secrete. Fișele complectate pe teren, odată ajunse la comisia centrală de recensămînt devin cifrate, fiind un secret garantat de stat.

Persoanelor care au peste 14 ani împliniți li se eliberează dovada de recensămînt. Eliberarea acestei dovezi se face pentru a se evita înregistrarea de două ori a unor persoane în zilele recensămîntului. Astfel, să presupunem că o persoană pleacă într-un alt oraș. Dacă ea a fost înregistrată la domiciliul său, prin prezentarea dovezii de recensămînt nu va mai fi înregistrată a doua oară.

Asigurarea succesului recensămîntului este o îndatorire patriotică a tuturor cetățenilor Republicii noastre Populare. Utemiștii și toți tinerii au datoria să ajute la buna desfășurare a recensămîntului, lămurind în familiile lor, la locul de muncă, pretutindeni unde se găsesc — scopul și modul în care se desfășoară recensămîntul. Organizațiile utemiste trebuie să considere drept o datorie a lor ca în zilele recensămîntului să ajute, în măsura necesităților, munca echipelor de recenzori.

Conștienți de însemnătatea recensămîntului, să sprijinim această acțiune de importanță națională!

„Scînteia tineretului"

Țara se pregătește de alegeri

Intîlnirea cu candidatul lor

La casa alegătorului din comuna Mătăsari, raionul Tg. Jiu, s-au adunat pe înserat zeci de țărani muncitori pentru a se întîlni cu candidatul lor în alegerile de la 11 martie.

Cu glas domol, simplu, fruntașul recoltelor bogate, țăranul întovărășit Gh. Vîlsan, candidat în circumscripția comunală nr. 8 Mătăsari, a vorbit celor prezenți despre realizările obținute în comună de sfatul popular cu ajutorul cetățenilor. Ascultînd îndemnul partidului — a spus el alegătorilor — aproape toți țăranii muncitori din circumscripția noastră au intrat în întovărășirea agricolă „Drumul socialismului". Muncind în comun pămîntul noi am obținut recolte sporite față de țăranii muncitori cu gospodării individuale; cu 800 kg. mai mult porumb la hectar, cu 500 kg. mai mult grîu la hectar. Candidatul a vorbit apoi alegătorilor despre faptul că în circumscripția comunală nr. 8 Mătăsari s-au amenajat în ultimul timp cu ajutorul cetățenilor aproape 1000 m.p. de drumuri, iar acum se construiesc dispensarul comunal și un pod.

Numeroși țărani muncitori aflați în sală printre care Dumitru Ciubotea, G. Draga și alții și-au exprimat hotărîrea de a cinsti prin noi succese în muncă alegerea deputaților în sfaturile populare.

Actorii bucureșteni la Giurgiu

In seara zilei de 18 februarie a.c., sala de spectacole a Casei de cultură din Giurgiu s-a umplut de spectatori. Veniseră să vadă programul artistic dat în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, de către un grup de actori ai Teatrului Municipal și ai Teatrului de Operă și Balet. Cu deosebit succes a fost jucată piesa „Jos Tudorache, sus Tudorache" de M. Ștefănescu. De asemenea, actorul Forry Eterle a recitat poezia „Libertatea" de Petöfi. Programul a mai cuprins arii din operele „Tosca" și „Boema", poezii ca „In cartierul meu" de Demostene Botez, „Versuri pentru tînăra alegătoare Varvara" de Cezar Drăgoi (recitate de actorul M. Juvara și G. Ghițulescu) etc.

Programul a fost prezentat de F. Florescu.

Ancheta noastră printre agitatori

Mai sînt puține zile pînă la alegeri. In aceste zile un rol important au agitatorii. De aceea am socotit util să întreprindem o anchetă în rîndul unor utemiști care muncesc ca agitatori în campania electorală. Experiența acumulată de acești tineri poate fi folositoare și altora. Un redactor al ziarului s-a adresat tov. Pîrvulescu Constantin, montator la centrul de vagoane Complexul de vagoane C.F.R. „Grivița Roșie". Iată ce ne-a relatat el:

Sînt agitator. Lucrul acesta s-a petrecut foarte simplu: am fost recomandat organizației de partid de către U.T.M. Mi s-a făcut un instructaj despre felul cum trebuie să muncesc, am citit o seamă de articole din ziare în legătură cu alegerile și iată-mă pe teren. Am pornit direct de la fabrică împreună cu un tovarăș din biroul de partid și alți tovarăși.

Ne-am îndreptat spre locuințele ceferiștilor de pe strada Carpați, la doi pași de uzină. Am bătut la o ușă și în cadrul ei apăru figura cunoscută, zîmbitoare, a lui Temon Constantin, un tînăr strungar de la secția vagoane. Am discutat prietenește despre problema ce ne interesa: cum și pe cine vom vota la 11 martie. I-am explicat tot ce-am știut în această privință și din nou la drum. Am vorbit cu mulți cetățeni ce locuiau acolo. Am vorbit despre importanța alegerilor, am răspuns la întrebări, am arătat din ce circumscripție electorală fac parte, unde se află centrul de verificare a listelor de alegători.

Unii cetățeni mă rugau să arăt candidatului cam ce-ar trebui de făcut pe strada Carpați cînd va fi ales. Cetățenii mi-au sezisat anumite situații în legătură cu pavarea străzii, cu faptul că lumina electrică și canalizarea nu-s prelungite pînă la capătul străzii care acum a devenit mai lungă. Le-am răspuns că aceste lucruri trebuiesc arătate la întîlnirea cu candidatul, și mi le-am notat și eu, așa, ca să nu se uite. A doua zi le-am comunicat comitetului de partid și am intenția să le fac cunoscute și candidatului.

Peste cîteva zile am pornit pe teren în circumscripția mea electorală. Peste tot, cu orice prilej, fac cunoscute tovarășilor mei din secție, prietenilor care-i întîlnesc în drum, rudelor — ceea ce trebuie să știe un cetățean despre evenimentul pe care-l vom trăi cu toții la 11 martie. Imi amintesc de un fapt petrecut în... tramvai. Un grup de tineri discuta despre alegeri, și cum unul dintre ei nu era prea lămurit într-o direcție, am intervenit în discuție arătînd ce spune Decretul. Tînărul mi-a mulțumit dar s-a întristat: împlinea 18 ani la cîteva săptămîni după data cînd toți ceilalți prieteni ai săi vor vota.

Am ajuns să cunosc bine străzile circumscripției electorale din care fac parte; știu pe de rost realizările sfatului popular — mai întîi marele parc „al copiilor" și terenul sportiv pe locul vechiului maidan, piața „Grivița Roșie" cu magazine mari, alimentare, textile și confecții, amenajarea grădiniței de copii și a școlii, repararea străzilor etc. Pe candidatul F.D.P. tovarășul Baciu Marian, salariat la fabrica „Textila Grivița", îl cunosc bine și știu că e om de nădejde iar oamenii din cartier care-l cunosc de asemenea — sînt încredințat — îi vor da din toată inima votul lor.

Dar pînă atunci — deși nu mai e multă vreme — cred că agitatorii noștri o să-și facă datoria conștiincios în orice loc, în fiecare moment.

Pe marginea scrisorilor cititorilor

PRIMUL VOT

La 26 ianuarie Ioan Drăghicescu a împlinit 18 ani.

La 18 ani, emoțiile sînt totdeauna mai puternice. Despre emoția pe care primul vot i-o dă, ne-a scris Ioan Drăghicescu ca și mulți alți tineri care ca și el au fericirea de a vota întîia oară la 11 martie.

La stația de radioficare din orașul Sf. Gheorghe se transmit zilnic știri despre alegerile de deputați în sfaturile populare. Cu fiecare știre transmisă, bucuria Constanței Tudor, tehniciană la această stație, crește. Și parcă acum muncește cu mai mult spor. Umblă fără preget prin întreprinderi, prin S.M.T.-uri, prin sate, chiar și în timpul ei liber să adune știri cît mai interesante pentru emisiunile stației. La 1 mai anul trecut, a împlinit 18 ani. Fără îndoială că sărbătorirea acestei zile i-a produs multă bucurie. Și iată că faptul că are 18 ani îi dă din nou prilejul să se bucure. Dacă n-ar fi timidă, cu siguranță că ar vorbi tuturor ascultătorilor emisiunilor stației despre bucuria ei.

Ca la 18 ani să fii o bună planificatoare, un om de nădejde al cooperativei și pe deasupra să mai fii și membră a biroului raional U.T.M., nu e puțin. Pentru aceasta se cere multă seriozitate și dragoste de muncă. Tovarășa Elena Cuciureanu, planificatoare la cooperativa din comuna Dîngeni, raionul Trușești, îndeplinește cu prisosință aceste calități. Pentru ea viața și munca sînt lucruri serioase. Primul vot nu s-ar putea spune că e pentru ea un lucru obișnuit, totuși va ști să-și stăpînească emoția cînd va păși la 11 martie pentru prima dată pragul unei secții de votare.

Utemista Elena Niță, radiofonistă la întreprinderea „Radio popular" din Capitală, așteaptă cu nerăbdare ziua de 11 martie, dar nu s-ar putea spune că o așteaptă cu aceeași bucurie reținută ca Elena Cuciureanu.

Dar ca Ioan Drăghicescu, Elena Niță sau Constanța Tudor sînt mulți alți tineri. Zilnic la redacția noastră sosesc scrisori în care tinerii noștri corespondenți voluntari ne vorbesc despre bucuriile, despre emoțiile, pe care le încearcă în pragul primului lor vot.

Din scrisorile lor scrise simplu, adeseori cu stîngăcie, răzbat însă aceste sentimente care vor rămîne fără îndoială multă vreme proaspete în amintire.

Să întărim colaborarea tineretului în lupta împotriva colonialismului

Jacques Denis
secretar general al F.M.T.D.

Acum, cînd tineretul din întreaga lume sărbătorește prin diferite acțiuni 21 Februarie 1956, zi internațională de luptă împotriva colonialismului și de solidaritate cu tineretul țărilor coloniale, putem arunca o privire asupra rolului pe care l-a jucat și îl joacă F.M.T.D. în lupta anticolonialistă, această mișcare istorică a timpului nostru în care majoritatea omenirii, după secole de robie, merge spre cucerirea unei vieți mai libere și fericite.

Intreaga activitate a F.M.T.D. dovedește fără putință de tăgadă poziția sa anticolonialistă.

Incă la primul său Consiliu, care a avut loc la Paris în iulie 1946, F.M.T.D. adoptă hotărîri asupra activității în rîndurile tinerilor din colonii, cît și asupra muncii de ajutorare a lor. Mai tîrziu în februarie 1947, F.M.T.D. trimite delegații internaționale care vizitează țări ca India, Birmania, Malaia și Indonezia, unde lupta pentru independență cunoștea un avînt crescînd. In februarie 1948, sub egida F.M.T.D. și U.I.S., are loc la Calcutta o conferință a tineretului și studenților din Asia de sud-est pentru independență națională. De atunci, F.M.T.D. nu a crutat nici un efort pentru a sprijini, prin toate mijloacele de care dispune — acțiuni variate, conferințe, publicații etc. — revendicările legitime ale tinerilor din țările coloniale pentru independența națională, împotriva războaielor coloniale, a represiunilor, a discriminărilor.

Este de altfel foarte firesc ca F.M.T.D. să adopte o poziție categorică împotriva colonialismului. Ea apără interesele tinerei generații și nu poate rămîne indiferentă în fața unei probleme care afectează sute de mii de ființe omenești. Prin justețea și fermitatea poziției sale, F.M.T.D. este organizația internațională de tineret care se bucură de un mare prestigiu în rîndurile tineretului din țările coloniale, ea cuprinzînd un mare număr de membri din aceste țări și avînd relații prietenești de colaborare cu mulți tineri și organizații de diferite tendințe.

Una din cele mai mari schimbări survenite în lume în cursul ultimilor ani este creșterea mișcării de eliberare națională și de destrămare a sistemului colonial. Țări ca China, India, Birmania, Indonezia, Egipt, Siria, Sudan etc. cu o populație de 1.200.000.000 oameni au scuturat pentru totdeauna jugul colonial devenind state suverane și independente. F.M.T.D. salută cu bucurie succesele repurtate de țările care și-au cucerit libertatea și independența și va continua să-și lărgească legăturile sale și colaborarea cu toți tinerii din aceste țări pe baza încrederii, fără nici un fel de rezerve.

Credem că important este faptul că tinerii și popoarele care s-au eliberat de sub dominația colonială nu vor cu nici un preț să se mai înapoieze la trecut, ele doresc să lichideze rămînerea în urmă lăsată de colonialism și să facă astfel ca țările lor să progreseze în toate domeniile. Această năzuință este universală. Vizînd satisfacerea acestei năzuințe, colaborarea între F.M.T.D. și toate celelalte organizații de tineret din aceste țări este nu numai posibilă dar chiar necesară. In acest scop, prietenia internațională, spiritul respectului reciproc și al muncii active comune sînt indispensabile. Organizațiile internaționale au o mare răspundere de a contribui la aceasta.

Este posibil ca în calea colaborării să se ivească numeroase probleme. Cu toate acestea, noi avem convingerea că dacă cu toții vom adopta o atitudine deschisă și sinceră, dacă se va căuta cu răbdare să se ajungă la înțelegere și colaborare, dacă se va ține seamă în primul rînd de ceea ce este comun și nu de ceea ce dezbină tineretul, posibilitățile existente ar putea cu ușurință să se transforme în fapte.

A activa în acest spirit înseamnă a contribui ca tinerii din țările coloniale în luptă pentru dreptul sfînt la independența națională să se poată bizui, ca și în trecut, și chiar mai mult încă, pe deplina solidaritate a F.M.T.D. și a zecilor de milioane de membri ai săi în lupta pentru apărarea drepturilor lor legitime.

Poziția anticolonialistă fermă a F.M.T.D. și-a găsit în ultimul timp expresia în apelurile la solidaritate cu lupta dreaptă a tineretului din Cipru, din Goa, din Irianul de vest (Noua Guinee), din țările Africii de nord și din alte țări, precum și în crearea Fondului internațional de solidaritate. De la instituirea acestui fond, în anul 1953, F.M.T.D. a acordat în trei rînduri ajutoare mari de care au beneficiat tineri din peste 50 de țări, care au primit echipament sportiv, material cultural și școlar etc.

Fondul internațional de solidaritate a ajutat de asemenea sute și mii de tineri din Africa, Asia și America Latină, înlesnindu-le să participe la Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților.

F.M.T.D., alături de majoritatea zdrobitoare a tinerilor, își reafirmă cu prilejul zilei de 21 februarie angajamentul său de a întări prin toate mijloacele prietenia și de a lichida răul colonial — umilire a umanității. Nu ne vom opri pînă nu vom realiza acest scop, luptînd alături de toți cei care au comună dragostea de om, respectul pentru frații de toate rasele și de toate naționalitățile!

Cu tot timpul nefavorabil, majoritatea echipelor noastre de fotbal își desfășoară pregătirile în aer liber, în vederea începerii sezonului fotbalistic. Și desigur, din tribune nu lipsesc nici primii spectatori.

Zilele trecute și fotbaliștii „Locomotivei"-București au susținut cîteva partide de verificare.

Citiți în pagina a doua a ziarului nostru rubrica

SPORT

Rezultate îmbucurătoare

„Cît mai multe piese de schimb pentru agricultură" — acesta a fost angajamentul pe care și l-a luat cu cîtva timp în urmă harnicul colectiv de muncă al întreprinderii „Macazul" din Ploești. Analizînd sarcinile ce le revin din Directivele celui de al II-lea plan cincinal, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de aci, pentru a-și aduce din plin contribuția la succesul acțiunii de reparare a mașinilor și uneltelor agricole, a început să lucreze în acest an cu și mai mult elan. Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice luate, a aprovizionării din timp cu materia primă și sculele necesare a tuturor secțiilor și locurilor de muncă, a aplicării metodelor înaintate Bîkov-Bortkevici, Colesov ș.a. de către toți muncitorii întreprinderii, s-a reușit ca în 30 de zile să se dea peste plan 1295 piese de schimb, ca: lagăre pentru discuitori, tije, plăcuțe, filtre etc.

De asemenea, colectivul acestei întreprinderi a reușit să dea peste prevederile planului 50 greble mecanice, cu tracțiune mecanică. La obținerea acestor succese au contribuit din plin toți muncitorii, inginerii și tehnicienii, tineri și vîrstnici ai întreprinderii.

Din rîndul lor, putem aminti totuși nume cunoscute ca maistrul comunist Ghiță Gheorghe, strungarul utemist Suvăială Pavel, cunoscutul fruntaș în producție a cărei brigadă deține steagul de fruntașă pe întreprindere, lucrînd în contul ultimelor luni ale anului 1957, tinerii strungari Dumitru Constantinescu și Marin Manole, turnătorul utemist Ștefan Bădulescu și alții care s-au situat în fruntea întrecerii. Rezultatele însemnate obținute pînă în prezent dovedesc hotărîrea colectivului întreprinderii „Macazul", de a contribui din plin la succesul campaniei agricole de primăvară, la obținerea de recolte bogate în acest an.

Corespondent
ION M. RIZOIU

Adunarea festivă consacrată „Zilei ceferiștilor"

Duminică dimineața, a avut loc în sala Teatrului C.F.R. Giulești, adunarea festivă consacrată sărbătoririi „Zilei ceferiștilor" și aniversării a 23 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933.

Adunarea a fost organizată de Ministerul Căilor Ferate și C.C. al Sindicatului muncitorilor ceferiști.

In sală se aflau numeroși ceferiști printre care și participanți la eroicele lupte din februarie 1933, activiști de partid, și de stat, oameni de cultură etc.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Ionel Diaconescu, Florian Dănălache, Stelian Moraru, Vasile Cristache, Cornel Fulger, Ion Udrea, Vasile Popescu, Ștefan Lungu, participanți la luptele ceferiștilor de la Grivița, activiști de partid, cadre conducătoare din Ministerul Căilor Ferate, muncitori ceferiști fruntași în producție.

Adunarea a fost deschisă de tov. Ion Udrea, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor ceferiști.

Intreaga asistență a păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor căzuți la 16 februarie 1933 în lupta revoluționară pentru libertatea poporului.

A luat apoi cuvîntul tov. Ionel Diaconescu, ministrul Căilor Ferate, care a vorbit despre trecutul de luptă al muncitorilor ceferiști, precum și despre realizările obținute de ei sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn.

Sărbătorirea „Zilei ceferiștilor" — a spus vorbitorul — constituie pentru oamenii muncii de la calea ferată un prilej de a-și trece în revistă realizările obținute în muncă, de a trage învățăminte din lipsurile ivite și greutățile întîmpinate și de a porni cu voință sporită și nou elan în lupta pentru îmbunătățirea și dezvoltarea continuă a transporturilor pe căile ferate ale patriei noastre.

Cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei noastre naționale pune în fața ceferiștilor sarcini deosebit de însemnate. In comparație cu anul 1955, în anii 1956—1960 traficul de mărfuri va crește cu 30-35 la sută, media zilnică a vagoanelor încărcate va atinge un nivel de 125—130 la sută, iar prețul de cost în transportul pe cale ferată se va reduce cu cel puțin 9 la sută.

Hotărîrile istorice ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R și sarcinile puse în fața căilor ferate însuflețesc pe fiecare ceferist, îl îndeamnă să-și sporească avîntul în muncă, să-și îndeplinească mereu mai bine îndatoririle la postul său și în unitatea în care muncește.

Mecanicul de locomotivă Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste, a dat apoi citire unei telegrame de salut adresată C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Ansamblul de cîntece și dansuri al Sindicatului muncitorilor ceferiști a prezentat apoi un program artistic festiv.

(Agerpres)

FRUMUSEȚEA MUNCII DE MINER

Maistrul miner Ileana Codruț ne scrie despre...

— Un bilanț îmbucurător
— Indeplinirea planului la sectorul IV.

Inceput de lună. Ca de obicei în unele birouri ale minei Aninoasa e zarvă mare. Normatorii și maiștri mineri fac bilanțul producției brigăzilor pe luna anterioară. Mașina de calculat arată alte și alte cifre. Cifrele se reflectă parcă în privirile oamenilor.

Constantin Bursuc, normatorul sectorului II, privește senin cifrele pe care le arată mașina de calculat. In jurul lui s-au adunat mai mulți mineri și tehnicieni. Ajungînd cu calculul la brigada lui Nistor Petru, în timp ce învîrte mica manivelă a mașinii de calculat spune:

— Luna aceasta nu cred c-au dat prea mult. Au avut greutăți mari. Totuși cifra apărută este 96. Aceasta înseamnează 96 tone peste plan. Nu se lasă minerii învinși de greutăți.

— Să vedem ce-am făcut noi, intră în vorbă Pitea Dumitru.

— Stai că-ți spun îndată — îi răspunde maistrul miner Oiniș Miron — scoțînd un carnet din buzunar.

— 979 tone peste plan.

Cifra rostită dă naștere la discuții aprinse. S-au mai auzit și altele. 883 reprezintă tonele peste plan date pe luna trecută de brigada lui Nemeș Dionisie.

Concluzia a fost prețioasă. Sectorul II al minei Aninoasa a dat peste plan în prima lună a lui 1956 cu 3 la sută mai mult cărbune decît pe luna decembrie 1955, iar productivitatea muncii a crescut cu 4,5 la sută.

★

Colectivul minerilor și tehnicienilor sectorului IV al minei Aninoasa se situiază printre colectivele care-și îndeplinesc și depășesc regulat planul. Productivitatea muncii a crescut pe sector de la o zi la alta. De pildă la 4 februarie, față de ziua anterioară, productivitatea muncii a crescut cu 13 la sută. Randamentul mediu în abatajele sectorului este 4,2—4,5 tone pe post.

In primele zile ale acestei luni colectivul sectorului IV Priboi a depășit planul la cărbune cu 6,2 la sută. Brigăzile minerilor Borodi Petru și Bereschi Francisc au extras peste plan 191 și respectiv 150 tone cărbune.

Brigada condusă de minerul Doroghi Florian care în luna trecută nu a izbutit să-și îndeplinească planul, și-a îmbunătățit munca. In primele zile ale acestei luni a extras peste plan 33 tone de cărbune.

Colectivul sectorului IV al minei Aninoasa de aproape doi ani nu a rămas nici o lună cu planul neîndeplinit.

La 20 de ani

Eram aproape un copil cînd, îndemnată de dorința de a învăța, de a-mi croi un drum în viață m-am înscris la Școala medie tehnică de cărbune din Cîmpulung.

Ce-i drept, am șovăit la început. Mulți mă sfătuiau să renunț la această școală. „E prea grea meseria de miner pentru o fată" spuneau ei. Am luptat mult să nu-mi schimb hotărîrea, mai ales că începînd de la formule și pînă la practica în mină toate mi s-au părut destul de grele. Cu timpul însă m-am obișnuit: și cu școala și cu mina. Cînd după terminarea școlii am fost repartizată la mina Lupeni, din nou am încercat un sentiment de teamă. Mă întrebam de multe ori dacă voi putea face față muncii. Deși temerile mele nu s-au îndreptățit, totuși la început mi-a venit greu.

Minerii din grupa comunistului Morar Mihai în care lucram și eu erau harnici și munceau mult. Mă simțeam prost că nu dădeam același randament ca ei. Ei au înțeles frămîntările mele și în loc de neîncredere am găsit la ei sprijin și îndrumare. De multe ori comunistul Morar Mihai mi-a luat pikhamerul și mi-a arătat cum să-l mînuiesc. De fiecare dată cînd mă vedeau descurajată, comuniștii Zborovschi și Maxim nu mă lăsau, mă sfătuiau, mă încurajau. Tot de la ei am învățat că pentru a atinge un scop în viață trebuie să înfrunt cu curaj greutățile. Lor le datorez primele mele succese. Am început să mă bucur alături de ceilalți mineri pentru succesul grupei al cărui miner calificat eram și eu acum. Șovăiala și teama au fost învinse. Munca și strădunța mea au fost pe deplin răsplătite atît prin salariul pe care îl cîștig și care îmi dă posibilitatea să trăiesc cum nu au visat părinții mei, cît și prin aceea că mi s-a încredințat munca de maistru miner.

Poate că vă mirați, o tînără de 20 de ani maistru miner. Da, sînt maistru și lupt din răsputeri pentru ca sarcinile ce le am să le îndeplinesc cu vrednicie. Esențialul este că am reușit să capăt încrederea minerilor. Ca maistru miner răspunderea mea a crescut. Cele 7 grupe pe care le am în primire trebuie îndrumate, aprovizionate cu materialul necesar pentru ca producția să meargă în condiții cît mai bune.

Cînd grupa condusă de tovarășul Spînu Petre obține depășiri între 46—96 la sută, se bucură minerii dar mă bucur și eu.

Sînt maistru miner, asta e adevărat, însă și acum ca și la începutul muncii mele de miner, întotdeauna cer sfatul minerilor mai vîrstnici și în primul rînd al comuniștilor. Aceasta pentru că sînt hotărîtă să muncesc în așa fel încît toate grupele din sectorul meu să fie fruntașe în scoaterea aurului negru.

Corespondentă
MARIA ȘTEFANESCU
maistru miner
mina Lupeni

Acolo unde şcolile sînt o raritate

ALGERIA: Aproximativ 400.000 de copii merg la şcoală la o populaţie de 7.230.000. In 1954 mai mult de 2.000.000 de copii de vîrstă şcolară n-au fost primiţi în şcoli.

Din 5.000 de studenţi care frecventează universitatea din Alger, doar 500 sînt musulmani, cu toate că populaţia musulmană formează 90 la sută din locuitori.

AFRICA OCCIDENTALĂ FRANCEZĂ: Din 2.690.000 [illegible] ii de vîrstă şcolară doar [illegible].000 merg la şcoală, adică 6,5%. In ritmul actual al construcţiei de şcoli ar trebui 175 de ani pentru a construi clădirile necesare.

NIGERIA: Proporţia copiilor care merg la şcoală în raport cu numărul total al copiilor neşcolarizaţi este de 2,26%. (Cifrele de mai sus au fost extrase din Buletinul Direcţiei „Invăţămînt şi tineret" al unui Minister francez).

KENYA: Pentru un copil negru care frecventează şcoala alocările bugetare sînt de 220 de ori mai mici ca cele destinate unui copil al unui colonist european.

Fapte

Iată cîteva cifre despre exploatarea şi mizeria la care este supusă populaţia din colonii.

RODEZIA: 20.234.000 hectare de pămînt sînt deţinute de 1.000 de colonişti europeni în vreme ce 11.736.000 hectare sînt în posesia a 1.596.000 africani.

KENYA: Aproape 5.000.000 de negri trăiesc în adevărate lagăre a căror suprafaţă depăşesc cu puţin 83.000 km. p., în timp ce mai puţin de 3.000 de colonişti albi posedă 27.000 km. p. din cele mai bune terenuri.

CONGO-BELGIAN: La fiecare franc cîştigat de-un african, un european cîştigă 5.

MADAGASCAR: La o populaţie de 8.000.000 de oameni există un spital pentru 10.000 km. p. şi un medic la 70.000 de locuitori.

SENEGAL: 30 de copii din 100 mor înainte de a împlini 30 de luni.

Această fotografie publicată de presa franceză arată din plin ce înseamnă regimul colonialist: iată cocioabele în care locuiesc mii şi mii de oameni în Tunisia. Iar copilul din primul plan al fotografiei este o dovadă elocventă a ceea ce înseamnă viaţa de chin în multe ţări asuprite.

ÎN LUPTĂ...

La redacţie ne-au sosit ştiri din diferite ţări despre acţiunile de luptă ale tineretului acolo unde colonialiştii îşi mai menţin stăpînirea.

Cipru

...In ultimele luni tineretul din Cipru, dornic de a avea o patrie liberă, şi-a înteţit activitatea. La Nicosia, Famagusta, Limassol şi în alte oraşe din Cipru tinerii manifestează pentru pace şi independenţă naţională. La Famagusta 2000 de studenţi au manifestat pe străzile oraşului ţinînd piept trupelor britanice care încercau să spargă manifestaţia cu ajutorul gazelor lacrimogene.

Ne bucurăm că această luptă este sprijinită chiar şi de tineri din Anglia. 1200 studenţi ai universităţii din Oxford au semnat o petiţie cerînd acordarea de drepturi Ciprului. La Colegiul Goldsmith din Londra cu 150 de voturi contra 5 a fost adoptată o moţiune în favoarea independenţei Ciprului. Intruniri similare au avut loc şi la alte universităţi engleze.

G. PAPADOPULOS

Goa

...O puternică mişcare se desfăşoară în India. Grupuri de voluntari se formează în toate colţurile Indiei organizînd marşuri paşnice înspre Goa. Această mişcare a atins un punct culminant atunci cînd 3000 de tineri au trecut frontiera artificială dintre Goa şi India.

Ce spune tineretul din Goa? El luptă de mulţi ani cu o forţă mereu în creştere pentru eliberarea pămîntului natal şi unirea cu patria lor — India. 2000 de patrioţi din Goa au fost aruncaţi în închisorile din Goa şi Portugalia dar teroarea nu poate frînge hotărîrea de a lupta a patrioţilor.

ISMAIL EL ZAINI

Irak

Acuzat pe nedrept că ar fi ucis un agent de poliţie în cursul unei manifestaţii, care a avut loc la Bagdad, Ali Sheik Hussein în vîrstă de 20 de ani, unul din conducătorii mişcării studenţeşti irakiene, a fost condamnat la moarte. Hussein urma să fie spînzurat în luna octombrie a anului trecut.

Infruntînd teroarea guvernului Nuri Said, teroare ce s-a înteţit odată cu aderarea Irakului la Pactul de la Bagdad, mii de tineri au manifestat cerînd eliberarea lui Hussein. Acţiunea lor a fost încununată de succes. Ali Sheik Hussein a fost salvat de la moarte. (Din Buletinul de informaţii al U.I.S.)

Semnificaţia unei hărţi

Priviţi această hartă. Un lanţ înconjoară cîteva ţări. Harta a apărut în revista americană „Time". Este vorba de ţările cuprinse în pactul de la Bagdad (colorate în negru pe hartă). Desenatorul revistei americane îşi informează conştiincios stăpînii: pactul de la Bagdad legat după cum se arată şi în hartă de N.A.T.O. şi de Pactul agresiv al Asiei de sud-est (sau Pactul de la Manila, cum este numit pe hartă) are ca scop să adîncească înrobirea colonialistă a unor ţări, ca Irak, Turcia sau Pakistan. Prin astfel de pacte colonialiştii urmăresc atît răpirea independenţei naţionale a unor ţări cît şi transformarea lor în baze de atac şi furnizoare de carne de tun.

Şi peste tot, acolo unde există colonialism, răsună şi focuri de armă, vin veşti despre noi şi noi masacre.

Ziarul nostru a mai publicat ştiri despre acţiunile represive îndreptate împotriva studenţilor în Cuba, ţară căzută sub jugul imperialismului american. In ultima vreme ne-au sosit noi amănunte şi veşti pe care ni le-a transmis delegatul studenţilor cubanezi la U.I.S., Pablo Rivalta. In cursul unei manifestaţii desfăşurate la Havana, capitala Cubei, 10 studenţi au fost răniţi şi 40 arestaţi. O nouă manifestaţie pe străzile Havanei cu prilejul comemorării unui mare patriot cubanez: de data aceasta poliţia deschise focul fără nici un avertisment. 16 studenţi au fost răniţi, iar alţi 40 arestaţi. In acelaşi timp în oraşul Matanzas alţi 5 studenţi sînt răniţi şi arestaţi, iar la Diego de Avila un tînăr este rănit de un glonte. Studentul Oscar Peron este pe moarte în urma unui glonte primit în piept.

O altă acţiune a colonialiştilor ne-a fost relatată de către Ahmet Chtouron, secretar general al Asociaţiei studenţilor musulmani nord-africani din Franţa. El povesteşte: Zeddour Belkacem, licenţiat în litere, a fost arestat la 6 noiembrie 1955 la Oran. Familia şi prietenii săi n-au avut multă vreme veşti de la el. Intr-o zi un trecător găseşte un cadavru mutilat lîngă stăvilarul Hamiz, la 40 de km. de Alger. Era Zeddour. Indignarea tineretului a fost atît de mare, încît şi unele ziare pariziene, cum este jurnalul lui Mendes France „Expres" au fost nevoite să relateze şi să comenteze acest caz.

Iar zi de zi pot fi găsite în ziare ştiri despre tineri omorîţi în Cipru. Recent chiar a fost relatat cazul elevului Ianulis care a fost ucis de un militar englez fără nici un motiv.

Şi acestea nu sînt decît cîteva cazuri căci s-ar putea vorbi despre cei 11.000 de oameni omorîţi în cursul ultimilor ani în Kenya, mii şi mii de oameni ucişi în Malaya sau în alte locuri unde colonialiştii speră să-şi menţină dominaţia prin teroare. Iluzii deşarte!

Alături de tinerii din colonii

Nimeni nu poate uita întîlnirea între tinerii francezi şi tinerii din ţările Africii de nord care au venit la Festivalul de la Varşovia cu ajutorul sumelor vărsate de către tinerii din Paris, Fondului internaţional de solidaritate cu tineretul din colonii.

Sprijinul acordat tinerilor din colonii ia şi alte forme. In Franţa tinerii manifestează împotriva acţiunilor teroriste din Algeria. Astfel de manifestaţii au avut loc la Rouen, Lyon şi în numeroase cartiere ale Parisului. La manifestaţii au luat parte numeroşi soldaţi care trebuiau să plece în Africa de nord.

In articolul publicat alăturat despre Cipru se vorbeşte despre acţiunile tinerilor englezi care cer acordarea independenţei acestui teritoriu. Iar în urmă cu cîteva zile ziarul nostru publica ştiri din Portugalia despre acţiunile în favoarea începerii de tratative între India şi Portugalia privind teritoriul Goa.

Asemenea acţiuni pot fi citate din zeci şi zeci de ţări. Ele au sprijinul F.M.T.D. şi U.I.S.

Din mesajul F.M.T.D. cu prilejul zilei de 21 Februarie

Generaţia noastră participă la una din cele mai mari etape ale istoriei popoarelor, prăbuşirea fără glorie a colonialismului în lumea întreagă.

Tineri şi tinere din ţările oprimate!

Fiţi siguri că în lupta voastră eroică nu sînteţi singuri! Simpatia, prietenia, solidaritatea activă, vă sînt asigurate din partea tineretului, din partea tuturor oamenilor cinstiţi, a tuturor celor care, deşi au puncte de vedere diferite, dezaprobă sistemul colonialist.

Tineri din lumea întreagă!

A ne uni forţele împotriva colonialismului, a ne exprima solidaritatea cu oamenii încă asupriţi, înseamnă în acelaşi timp a lupta pentru apărarea păcii, pentru dezarmare şi interzicerea armelor atomice, împotriva blocurilor şi a bazelor militare.

Ziua de 21 februarie a devenit una din cele mai frumoase tradiţii ale mişcării internaţionale de tineret.

Luptaţi pentru unitatea tot mai largă a întregului tineret împotriva colonialismului, pentru independenţa popoarelor şi pentru pacea mondială!

CULTURĂ FIZICĂ şi sport

INSTANTANEE...

Maestrul sportului Silviu Cazan împreună cu ceilalţi halterofili din lot la un antrenament.

Ne-am gîndit că ar fi interesant să vedem ce fac acum sportivii noştri, cum se antrenează ei. De aceea ne-am propus să-i luăm cum s-ar zice, prin... „surprindere".

BOXERII JOACĂ FOTBAL

Am început foto-reportajul nostru în dimineaţa aceasta pură de iarnă, prin vizionarea unui interesant meci de fotbal în sala „Dinamo". Cele două echipe, în afară de portari aveau cîte un fundaş şi trei oameni în atac. Balonul, un „proiectil" de oină era disputat... „corp la corp" de jucători care nu cedau decît atunci cînd arbitrul ocazional, dr. Alex. Nanulescu anunţa: break-break.

Ne-am postat în spatele unei porţi formată de barele care susţineau un „coş" de baschet, deoarece am recunoscut în persoana portarului pe antrenorul Aurel Weintraub. După ce s-a asigurat că nu-i nici un atacant advers în apropierea porţii sale, maestrul Weintraub ne-a satisfăcut curiozitatea:

— Actualul joc de fotbal face parte din pregătirea pe care o fac boxerii noştri pentru a-şi desăvîrşi pregătirea fizică generală şi pentru a-şi pune la punct detenta, viteza de execuţie, precizia etc...

Deodată interlocutorul nostru s-a răsucit brusc, aruncîndu-se la picioarele lui Gh. Fiat care reuşise să înşele vigilenţa fundaşului Dumitru Ciobotaru. Fiat n-a reuşit să marcheze, iar A. Weintraub a reluat relatarea sa... „După cum vă spuneam, jocul acesta de fotbal ocupă un loc important în pregătirea noastră de astăzi. El îi pasionează pe boxeri care se pregătesc astfel cu însufleţire în direcţia asigurării condiţiei fizice generale şi a vitezei de execuţie"... Profităm de o nouă intervenţie în afara porţii a portarului, pentru a vă anunţa formaţiile. In poartă deci A. Weintraub — fundaş — „greul" Dumitru Ciobotaru, iar în atac Gh. Negrea, Nicolae Linca şi Francisc Ambruş; dincolo în poartă antrenorul M. Doculescu, apoi M. Dobrescu, E. Mărgărit, Gh. Fiat, Const. Dumitrescu... Continuăm din nou discuţia cu antrenorul lotului nostru de box. Aflăm astfel că întorşi la 1 februarie de la Sinaia unde şi-au desăvîrşit pregătirea fizică, boxerii noştri continuă seria pregătirilor în vederea meciurilor cu boxerii iugoslavi (luna aprilie) după care-i aşteaptă campionatele republicane (luna mai), iar apoi întîlnirea cu reprezentativa de box a R. Cehoslovace (luna iunie).

In fotografie, Szivos Ştefan, centrul atacant maghiar a scăpat spre poartă şi trage.

La scorul de 6—0 pentru „echipa" lui Weintraub, ne luăm rămas bun de la boxerii-fotbalişti promiţîndu-le că vom mai reveni la întîlnirile de pe... ring.

OAMENI CARE RIDICĂ O TONĂ ÎN CÎTEVA CLIPE

Pe halterofili i-am găsit în plin efort. Antrenorul Ştefan Petrescu ne-a întîmpinat prezentîndu-i pe elevii săi: campionul R.P.R. Cazan Silviu, Ion Birău, Ilie Dancea, tînărul de 18 ani Baroga Lazăr, Roman Tiberiu, Mînăilescu Gheorghe, Rudan Vasile şi Gusbeth Mihai; toţi parcă jonglează cu sute de kilograme. In cîteva clipe Ilie Dancea a ridicat în spate o tonă, „jucîndu-se" de cinci ori cu o greutate de 200 de kg. Ştefan Petrescu ne-a lămurit că acest exerciţiu vine în ajutorul dezvoltării forţei picioarelor...

„OLIMPICUL" SZIVOS ŞTEFAN LA BUCUREŞTI

Termometrul arată +28°.

Aceasta însă se petrece bineînţeles nu afară, ci în piscina Floreasca.

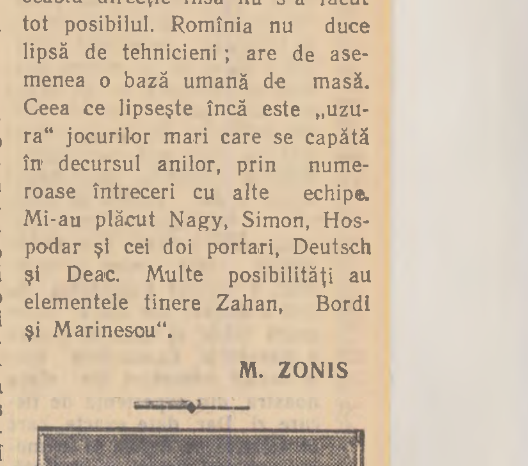
...Deodată privirea ne este atrasă de loviturile extrem de puternice şi bine plasate ale centrului înaintaş al echipei de polo care se antrenează în bazin. Acum în bazin se aplică o schemă tactică. Un apărător îl marchează îndeaproape pe centrul înaintaş; urmează un viu schimb de pase şi mingea este adresată din nou „centrului". Acesta o primeşte în vîrful degetelor şi în timp ce apărătorul se pregătea să-l împiedice să se întoarcă cu faţa spre poartă pentru a şuta, centrul înaintaş a întors repede cu multă fineţe doar braţul în urmă trimiţînd plasat şi fulgerător balonul în colţul drept al porţii. Intervenţia portarului a fost inutilă! Cine este acest admirabil tehnician?

Antrenorul lotului de polo, V. Daroczy este gata să ne lămurească: „Jucătorul care de-a dreptul v-a entuziasmat prin frumuseţea şi eficacitatea jocului său este cunoscutul centru atacant Szivos Ştefan, de 61 ori internaţional în echipa de polo pe apă a R.P. Ungare — campioană olimpică".

L-am rugat pe excelentul jucător maghiar Szivos Ştefan, să ne facă cunoscute observaţiile sale asupra jucătorilor noştri de polo.

„Deşi actuala perioadă este o perioadă premergătoare, jucătorii romîni de polo au reuşit să se menţină în forma arătată în sezonul trecut. Aceasta e urmarea — socotesc eu — antrenamentelor la care ei au participat cu seriozitate. Am urmărit evoluţia jucătorilor romîni la „turneul celor şase" care a avut loc la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului, cînd romînii s-au clasat pe locul III, după ce au egalat echipa Uniunii Sovietice şi au învins cu 5—4 echipa Italiei. Imi amintesc de prima evoluţie a jucătorilor de polo pe apă din Romînia la campionatele europene din 1954 de la Torino. Dacă romînii ar fi avut atunci rutina de astăzi s-ar fi clasat cu siguranţă pe locul IV. Este lăudabilă poziţia CCFS de a trimite pe jucătorii romîni de polo să se întîlnească cu cît mai multe echipe străine. In această direcţie însă nu s-a făcut tot posibilul. Romînia nu duce lipsă de tehnicieni; are de asemenea o bază umană de masă. Ceea ce lipseşte încă este „uzura" jocurilor mari care se capătă în decursul anilor, prin numeroase întreceri cu alte echipe. Mi-au plăcut Nagy, Simon, Hospodar şi cei doi portari, Deutsch şi Deac. Multe posibilităţi au elementele tinere Zahan, Bordi şi Marinescu".

M. ZONIS

In zilele de 26 şi 28 februarie va avea loc la Bucureşti dubla întîlnire internaţională de volei dintre echipele reprezentative masculine şi feminine ale Uniunii Sovietice şi R. P. Romîne. Pentru aceasta, voleibaliştii şi voleibalistele din loturile noastre se pregătesc cu atenţie. Ei susţin zilnic jocuri de verificare.

Clişeul nostru reprezintă un aspect din jocul de duminică din sala Floreasca dintre reprezentativele feminine A şi B ale ţării noastre.

LA CHEMAREA SIRENEI

Povestire de A. G. Vaida

In acea după-amiază de miercuri, în 15 februarie 1933, cînd muncitorimea din Atelierele C.F.R.-Griviţa era în plină luptă, trei tineri cam de aceiaşi vîrstă — 16—17 ani — părăseau o căsuţă de pe strada Galia din apropierea podului Constanţa.

După ce aruncară cîteva priviri în dreapta şi în stînga, porniră unul alături de altul în susul căii Griviţa. Aşa cum mergeau, tăcuţi, cu şepcile trase peste frunte, cu mîinile băgate adînc în buzunarele paltoanelor, fără să dea vreo atenţie cuiva se părea că n-au altă preocupare decît să asculte scîrţîitul zăpezii de sub picioare.

In realitate însă cei trei tineri erau foarte atenţi la tot ce se întîmplă în jurul lor, la zecile de oameni ce furnicau pe un trotuar sau celălalt, la sergenţii de stradă ce patrulau împreună cu jandarmii şi mai ales la sunetul sirenei ce se revărsa în valuri chemînd muncitorimea Capitalei la solidaritate cu eroicii luptători ceferişti.

Deodată, cel mai înalt dintre ei trei, şopti celui din dreapta lui:

— Un agent de siguranţă care mă cunoaşte. Ce facem Mihai? O luăm pe o stradă dosnică?

— Nu, Vasilică! răspunse cel întrebat ridicînd a mirare, nasul cît o alună. E mai bine pe calea Griviţei. Aici sînt muncitori şi n-o să îndrăznească să se lege de noi...

Vasile întoarse privirea: voia să se convingă că nu s-a înşelat. Agentul pe care-l recunoscuse îi urmărea acum pas cu pas. De ce nu-şi cheamă în ajutor o patrulă? se întrebă el nedumerit. Cel de al treilea dintre ei interveni şi el:

— Să grăbim pasul, că ne apucă noaptea...

— Are dreptate Pavel, să ne grăbim, fu de părere şi Mihai.

Vasile îndesă pasul alături de ceilalţi doi, pipăind din cînd în cînd sub palton brîul ce ţinea pachetele cu manifeste aflate între cămaşă şi corp. Nu se deslegase. Se simţea mîndru din cale afară că din toţi utecişţii aflaţi în mulţimea de la Griviţa, nea Tudor, tovarăşul de la partid, le-a încredinţat tocmai lor misiunea să aducă de la o casă conspirativă manifestele şi să le treacă prin cordoanele de jandarmi. Dar faptul că erau urmăriţi, că el arată mai corpolent decît altădată şi poate atrage cu asta atenţia, îl îngrijora. Nu cumva agentul aşteaptă să se apropie de cordon şi atunci să-şi cheme ajutoare ca să-i aresteze? Il durea gîndul că se poate întîmpla aşa ceva. Nu, hotărî el în gînd, nu se va întîmpla. Trebuie să ajungă cu mesajul la tovarăşul Tudor. Ştie doar că manifestele trebuie împărţite pînă se întunecă afară... Şi se vor împărţi... Ce dracu, nu sînt ei utecişti?

O nouă privire în urma lui îl convinse că agentul se ţine după ei cu acelaşi pas grăbit. Şopti din nou lui Mihai, fără să se oprească din mers:

— Se ţine ticălosul după noi...

Primul cordon de sergenţi de stradă se ivi de-a latul căii Griviţei. Oprea trecerea oamenilor spre ateliere. Cu carabinele întinse, poliţiştii somau să se îndepărteze pe cei mai îndrăzneţi. Dincolo de ei, la vreo cinci paşi, un alt cordon de jandarmi şi, după aceea, o mulţime imensă de oameni.

— Ce facem, acum? întrebă Pavel. Cînd am plecat a fost numai un cordon, acum sînt două...

— Da, sînt două, făcu gînditor Mihai uitîndu-se pe rînd la poliţişti, la oamenii ce fremătau în jurul lor, la tovarăşii săi...

— Aş spune, propuse Pavel, să ne împărţim manifestele.. Dacă nu ajungem toţi la nea Tudor, cel puţin unul va străbate.. Şi apoi Vasilică.

— Nu, nu, protestă Mihai. Manifestele rămîn acolo unde sînt... Găsim noi îndată ceva... Ce aţi spune dacă... Mihai începu să-şi dezvăluie planul său. Vasile însă era atent în altă parte. Privirea îi fugea într-una după agentul care-i urmărise şi care vorbea acum ceva tainic cu comisarul ce comanda cordonul de poliţişti. Nu cumva să năvălească asupra lor...

— Ce faci, mă, Vasile? Tu nu asculţi ce spun?

— Agentul a dat peste noi. Uite cum mai vorbeşte cu comisarul ăla! Ar fi bine să ne amestecăm printre oameni, să ne piardă urma...

Era tocmai timpul. Comisarul şi agentul urmaţi de cîţiva sergenţi de stradă se desprinseră de cordon şi începură să caute printre muncitori. Cei trei utecişti se strecurară pînă la un grup mai compact. Aici Mihai recunoscu un muncitor mai în vîrstă de pe strada lui. I se adresă fără să-şi mai întrebe tovarăşii:

— Nea Paraschive, vezi că vrea să ne înhaţe poliţia...

—Cum să vă înhaţe, mă? se burzului muncitorul, făcînd să i se agite mustăţile ca şi cum ar fi fost bătute de vînt.. Numa' să îndrăznească!... Staţi liniştiţi aici, că nu se atinge nimeni de voi...

Paraschiv se întoarse spre grupul cu care discutase înainte ca să-şi exprime indignarea. În acest timp Mihai propuse planul său celorlalţi doi...

— Eu şi cu Pavel vom căuta să trecem prin cele două capete ale cordoanelor. Poliţiştii şi jandarmii se vor îndrepta atunci în cele două părţi. In clipa asta Vasile va trebui să se strecoare.

— Planul ăsta nu-i bun, zise decepţionat Pavel. Dacă poliţiştii rămîn pe loc atunci pe unde mai trece Vasile?.. Şi apoi mai poate fi şi păcătosul de agent acolo...

Da, era o problemă grea, pe care n-au prevăzut-o cînd au plecat spre casa din strada Galia. Şi ce e mai rău, că trece timpul, se întunecă afară şi manifestele nu vor mai putea fi împrăştiate cum era vorba...

— Dar dacă am preda manifestele unui muncitor ca să le treacă peste cordoane, propuse de astădată Pavel.

— Nu se poate, se opuse Vasile. Călcăm conspiraţia De ce să mai ştie un om cine a adus manifestele? Şi nici deslegare de la nea Tudor, nu avem...

Deodată, toţi trei tăcură. Tăcerea cuprinse şi mulţimea de o parte şi de alta a cordoanelor. Ce s-o fi întîmplat că sirena şi-a încetat chemarea? Oamenii îngrijoraţi se uitau unii la alţii fără să îndrăznească să-şi spuie temerea Nu cumva banditii au intrat peste muncitori în ateliere?

Totul însă nu dură decît cîteva minute şi sirena începu chemarea ei cu şi mai multă vigoare. Chipurile oamenilor căpătară viaţă, iar freamătul dinainte se porni din nou.

În acea clipă, cineva puse mîna pe umărul lui Vasile şi zise:

— Asta e...

Vasile şi tovarăşii săi întoarseră privirile şi schimbară feţe-feţe. Cum de au uitat de comisar, de agent, de poliţiştii care-i caută? Acum au intrat la apă!

Pavel se simţea ca şi gîtuit. Vasile încercă să se smulgă din mîna agentului, dar acesta îl ţinea ca într-o ghiară de fier Mihai se uită la Paraschiv şi nu-i trecea prin cap, de uimit ce era, să-l cheme în ajutor.

Primul care-şi veni în fire fu Pavel. Se aruncă asupra agentului să şi elibereze tovarăşul Comisarul înarmat cu cravaşa fără să se gîndească mult îl lovi peste obraz. Tînărul scoase un ţipăt şi-şi ascunse faţa în ambele mîini. Era convins că ticălosul îi zdrobise un ochi.

Paraschiv cum auzi ţipătul se întoarse către utecişti. Dintr-o privire înţelese totul. Muşcîndu-şi sfîrcurile mustăţilor se repezi în comisar:

— De ce dai, domnule, în el? De ce dai?

— Sînt comunişti, au cu ei manifeste...

— Şi ce dacă au, sînt pentru tine hoţomanule? Se întoarse brusc spre agent care încerca să-i răsucească lui Vasile mîinile la spate: — Să faci bine să-l dai drumul... Auzi! Să-i dai drumul imediat. După glas şi după felul cum îşi strîngea pumnii se vedea că-i hotărît să nu glumească...

Oamenii începură să se strîngă în jurul lor. Mihai striga să-l audă toată lumea:

— Vor să ne aresteze, tovarăşi! Nu lăsaţi poliţiştii să ne aresteze...

In timp ce mulţimea se îndesa spre poliţişti ca să-i ajute lui Paraschiv să-l smulgă pe Vasile ce se zbătea în mîinile agentului, un muncitor se aplecă asupra lui Pavel şi începu să-l frece pe obraz cu zăpadă. Tînărul îşi reveni repede în fire.

La ordinul comisarului, cei cinci sergenţi de stradă ce-l însoţeau făcură zid în jurul agentului şi prizonierului. Cu carabinele întinse, gata de tragere, speriaţi de înfăţişarea aspră şi plină de ură a muncitorilor se retrăgeau pas cu pas spre cordoane. Oamenii însă, în frunte cu Paraschiv şi Mihai, încercară de cîteva ori să-l smulgă pe Vasile, dar nu reuşiră.

Mihai era alarmat. Dacă poliţiştii ajung să se contopească cu cordonul de sergenţi de stradă, atunci ori ce speranţă de salvare a manifestelor se spulberă. De aceea încercă chiar el de două ori să ia iniţiativa asaltului. De fiecare dată însă se alese cu o lovitură de pat de armă.

Poliţiştii au ajuns la cordon. Vasile fu tras între agenţi de stradă şi jandarmi. In zadar se zbătea, nu putea scăpa de cătuşa din frînghie a agentului. Pentru o clipă auzea cum răsună sirena şi atunci căpăta puteri noi. Dar de fiecare dată poliţistul se dovedea mai tare decît el.

Pentru Mihai chemarea sirenei, suna ca o mustrare. Nu. Nu se poate, Vasile trebuie salvat. Il căută în apropiere pe Pavel; dar nezărindu-l îşi aduse aminte că-l rănit şi este în îngrijirea unui muncitor Se întoarse spre Paraschiv şi cu glas rugător îi ceru:

— Nea Paraschive, să-l scăpăm pe tovarăşul din ghiarele călăilor...

— Dar cum mă, Mihai? Nu vezi tu ce puzderie de poliţişti...

— Cu toţi muncitorii deodată...

Paraschiv privi prelung, uimit, pe tînăr. Îşi prinse mustăţile între degete ca şi cum ar fi vrut să le smulgă, dădu din cap şi se adresă mulţimii cu glas tare:

— Fraţilor, dacă găinarii nu ne eliberează tovarăşul, să-l eliberăm noi...

De partea cealaltă, de dincolo de cordonul de jandarmi, răspunse un glas tot atît de puternic:

— Să-l eliberăm tovarăşi, să-l eliberăm...

Mulţimea de oameni din ambele părţi se puse în mişcare. Degeaba ameninţau poliţiştii şi jandarmii cu carabinele că trag, muncitorii înaintau. Locul dintre jandarmi şi sergenţii de stradă devenea tot mai îngust. Agentul ce-l ţinea pe Vasile era tot mai speriat. De aceeaşi groază era cuprins şi comisarul, gîndindu-se la cordoanele ce vor fi rupte de furia mulţimii...

Mihai era frămîntat de un singur gînd. Cum să ajungă la Vasile şi să-l salveze? Căuta într-una un loc pe unde să se poată strecura, dar poliţiştii erau ca un zid ce nu putea fi spart. Deodată zări un spaţiu mai liber între doi sergenţi de stradă. Cu toată puterea izbi într-acolo. Locul deveni mai larg. In spate simţea cum îl împing muncitorii. Şi parcă asta fu un semnal. Din toate părţile izbucni un ura şi oamenii năvăliră asupra cordoanelor. Cînd Mihai ajunse la Vasile, nu mai era urmă de jandarm, de agent sau de comisar. Deasupra capetelor mulţimii, se mai vedea ici, colo, agitîndu-se cîte o carabină, cîte un coif al unui jandarm mai înalt. Vînzoleala nu dură mult, poate cinci minute, şi în acest timp, muncitorii deveniră cu totul stăpîni pe stradă. De abia mai încolo, hăt departe se refăceau cordoanele...

— Să mergem, ceru Mihai lui Vasile. Se face noapte...

— Dar cum să merg cu frînghia asta la mîini?

— Da, ai dreptate. Mihai se căută prin buzunare, scoase briceagul şi tăiă frînghia. Vasile îndată ce avu mîinile libere îşi controlă brîul să vadă dacă nu cumva s-a desfăcut. Nu, era bine legat.

— Să mergem... Apoi o să-l căutăm şi pe Pavel...

Porniră, în timp ce lumea se frămînta de la un loc la altul povestind întîmplarea cu tinerii.

Cerul deasupra parcă se mai limpezise şi sirena trimetea chemarea ei mai cu foc ca şi cum ar fi anunţat victoria muncitorilor asupra poliţiştilor, ca şi cum ar fi ridicat în slăvi un imn al solidarităţii muncitoreşti...

Cinematografe

MARŢI, 21 FEBRUARIE 1956

Patria, Bucureşti, Elena Pavel, Gh. Doja, 8 Martie, Al. Sahia, Flacăra, N. Bălcescu: Vagabondul (seria II), şi La noi la Todireşti; **Magheru, V. Alecsandri, Arta, Popular, 1 Mai:** Vagabondul (seria I); **Republica, Lumina, 23 August:** O noapte pe Mont-Blanc; **F. Sîrbu, I. C. Frimu, V. Roaită:** Tata, mama, bona şi... eu şi Vulpoiul campion; **Infrăţirea între popoare, M. Gorki, Timpuri Noi:** O călătorie în epoca preistorică; **Central:** Rio Escondido; **Victoria:** La revedere, domnule Grock; **Al. Popov:** Festivalul tineretului de la Varşovia; **Griviţa:** Intr-o primăvară la Budapesta; **Cultural:** Rio Escondido; **Unirea:** Domnişoara de Scuderi; **C. David:** Fantomele părăsesc piscurile; **T. Vladimirescu:** Tăunul; **Carpaţi:** Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică; **Munca:** Lecţia vieţii; **Mioriţa:** Poveste neterminată; **Moşilor:** Seară de petrecere; **Ilie Pintilie:** Altura; **M. Eminescu:** Stele pe aripi şi Pagini din lupta partidului; **Volga:** Insula fără nume; **8 Mai:** Jan Huss; **Libertăţii:** Liliacul; **Rahova:** Giuseppe Verdi; **Gh. Coşbuc:** Vînătorul de mare; **O. Bancic:** S-au cunoscut într-o trăsură; **Aurel Vlaicu:** Soldatul Ivan Brovkin.

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarășului G. M. Malenkov

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Textul prescurtat al cuvîntării rostite de G. M. Malenkov în ședința din după amiaza zilei de 17 februarie.

Tovarăși! În raportul de activitate al Comitetului Central, tovarășul N. S. Hrușciov a făcut bilanțul măreței munci constructive a poporului sovietic, desfășurată sub conducerea încercată a partidului nostru comunist în perioada care a urmat după Congresul al XIX-lea. Acest bilanț dovedește că Uniunea Sovietică a obținut noi realizări atît pe plan internațional, cît și în viața internă a țării.

În raport, tovarășul N. S. Hrușciov a subliniat cu deplin temei că în perioada la care se referă raportul, conducerea politică a Comitetului Central al partidului a fost la înălțimea cuvenită, că partidul a rezolvat în mod just problemele construcției de stat și de partid, a dus cu pricepere țara pe făgașul orientării leniniste.

Călăuzindu-se după directivele conducătorului și învățătorului nostru, V. I. Lenin, partidul comunist promovează cu consecvență politica de transformare a Uniunii Sovietice într-o țară industrială înaintată, tot mai puternică. Succesele obținute de U.R.S.S. sînt cu adevărat uriașe. Noi datorăm aceste succese preocupării de zi cu zi a partidului nostru și a Comitetului său Central pentru dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele — temelia temeliilor dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a ridicării continue a bunăstării materiale și culturale a oamenilor sovietici. Linia îndreptată spre dezvoltarea cu precădere a industriei grele a fost, este și rămîne linia generală a partidului nostru.

În raportul de activitate, tovarășul N. S. Hrușciov a făcut bilanțul măreț al drumului parcurs și totodată a expus importantele sarcini pe care vor trebui să le rezolve partidul nostru și poporul sovietic.

Tezele principale cuprinse în raport cu privire la problemele privind coexistența pașnică a celor două sisteme, posibilitățile preîntîmpinării războaielor în epoca contemporană și formele de trecere a diferitelor țări la socialism, corespund întrutotul învățăturii marxist-leniniste, constituie aplicarea și dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului la situația actuală.

În ce privește viața internă a partidului, nu există nici o îndoială că întregul partid a întîmpinat cu o deosebită satisfacție măsurile importante luate de C. C. în perioada la care se referă raportul, măsuri care au avut drept scop înlăturarea hotărîtă a serioaselor anomalii în viața de partid și în metodele conducerii partidului, asigurarea îndeplinirii întocmai a principiilor conducerii de partid și a normelor vieții de partid elaborate de V. I. Lenin, respectarea cît se poate de strictă a înaltului principiu al conducerii de partid — conducerea colectivă. Tuturor le este clar că linia fermă urmată de Comitetul Central împotriva cultului personalității, străin spiritului marxist-leninist, are o uriașă însemnătate principială și este de o importanță vitală.

În raportul de activitate se subliniază în mod just că cultul personalității constituie o denaturare a învățăturii marxist-leniniste. Această denaturare duce în mod inevitabil la diminuarea rolului partidului și al centrului său de conducere, la înăbușirea activității creatoare a masei membrilor de partid. Nu este nevoie să demonstrăm că slăbirea, și cu atît mai mult lichidarea metodelor conducerii colective, denaturarea concepției marxiste a rolului personalității — cultul personalității — toate acestea au dus la hotărîri luate de unul singur, fără drept de apel, la arbitrar și într-o anumită perioadă au prejudiciat serios acțiunea de conducere a partidului și țării.

Numai experiența politică colectivă, înțelepciunea colectivă a Comitetului Central, bazată pe fundamentul științific al teoriei marxist-leniniste, asigură conducerea justă a construcției comunismului în țara noastră, face ca unitatea rîndurilor partidului să fie de nezdruncinat. Meritul Comitetului Central constă în faptul că el, călăuzindu-se după principiile leniniste, urmărind binele cauzei noastre comune, scoate cu hotărîre la iveală greșelile, indiferent de cine ar fi ele făcute, fără a ține seama de persoane, îndreaptă în mod just pe toți cei care comit aceste greșeli.

Nu numai prietenii noștri, dar și dușmanii înțeleg cît de hotărîtoare este pentru destinele construcției comunismului unitatea rîndurilor partidului nostru și a conducerii sale.

Dușmanii Uniunii Sovietice au visat întotdeauna la o disensiune în partidul comunist și în conducerea sa. Dar ei suferă neîncetat crunte dezamăgiri în speranțele lor că în rîndurile noastre s-ar putea ivi divergențe. Se știe că imperialiștii contau foarte mult pe Beria, cel mai înverșunat dușman al partidului și poporului nostru. Demascarea acestui agent înrăit al imperialismului și a complicilor săi a fost o mare victorie a partidului și a conducerii sale colective. Partidul și-a strîns și mai mult rîndurile în jurul Comitetului Central, colectivul nostru de conducere a partidului, care sub steagul marxism-leninismului duce poporul sovietic spre marile victorii ale comunismului.

Și acum atmosfera bolșevică de coeziune și unitate în rîndurile partidului, bazată pe principiile leniniste, atmosferă care domnește la congresul nostru, ne insuflă nouă tuturor cea mai mare vigoare și încredere. **(Aplauze furtunoase).**

Este mai presus de orice îndoială că partidul va rezolva cu succes sarcinile care-i stau în față și va conduce cu hotărîre țara la noi victorii, spre binele și fericirea poporului sovietic **(Aplauze îndelungate).**

Electrificarea — condiție de cea mai mare importanță a creșterii productivității muncii

Rezolvarea sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. cere lărgirea continuă în proporții uriașe a producției, care trebuie să se sprijine în primul rînd pe creșterea considerabilă a productivității muncii.

Lupta pentru cea mai înaltă productivitate a muncii este conținutul principal al întrecerii noastre economice pașnice cu sistemul capitalist în cursul căreia vor trebui să fie scoase la iveală în mod victorios avantajele noii orînduiri sociale.

Coexistența pașnică dintre lagărul socialist și lagărul capitalist înseamnă întrecerea economică dintre cele două sisteme mondiale, ale cărei rezultate vor hotărî în ultimă instanță destinele istorice ale întregii omeniri.

Marxism-leninismul ne învață că baza economică a victoriei socialismului în această întrecere o constituie capacitatea sistemului economic socialist de a asigura un nivel de productivitate a muncii superior celui din capitalism. Astăzi, mai mult ca oricînd, apare cu toată claritatea întreaga însemnătate a tezei leniniste că „capitalismul poate fi și va fi învins definitiv prin aceea că socialismul creează o productivitate nouă a muncii, o productivitate cu mult mai înaltă". (V. I. Lenin opere alese. vol. II, pag. 489 E.S.P.L.P., 1954).

Întreaga desfășurare a istoriei a confirmat întru totul justețea acestei remarcabile teze marxiste, formulată în mod curajos de Lenin în perioada celei mai cumplite ruine economice din țara noastră, a celei mai profunde scăderi a nivelului productivității muncii.

Din lucrările lui Lenin și din hotărîrile partidului bazate pe învățătura sa, știm că electrificarea întregii țări înseamnă nu numai crearea unei puternice baze electro-energetice, ci și transformarea tuturor ramurilor economiei naționale pe baza celei mai noi tehnici.

Nivelul de înzestrare electro-energetică a muncii constituie criteriul și factorul cel mai important al creșterii productivității muncii. Totodată, se poate considera fapt stabilit că pentru sporirea productivității muncii are o importanță hotărîtoare creșterea mai rapidă a nivelului de înzestrare electro-energetică a muncii în comparație cu sporirea productivității muncii.

În raportul de activitate al C.C. se arată că noi n-am obținut încă ca creșterea capacităților energetice să devanseze dezvoltarea întregii economii naționale. Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de-al cincilea plan cincinal prevedeau ca producția globală în industrie să crească cu 70%, iar producția de energie electrică — cu 80%.

Ritmul insuficient de dezvoltare a bazei energetice, în comparație cu mărirea producției, a frînat fără îndoială creșterea productivității muncii.

Partidul a trasat sarcina de a se asigura creșterea continuă a capacităților energetice în așa fel încît energetica să devanseze dezvoltarea celorlalte ramuri ale industriei. Cu alte cuvinte, sîntem obligați să planificăm dezvoltarea economiei naționale în așa fel încît în sistemele energetice să se creeze an de an rezervele necesare. Trebuie să se țină seama că în următorii ani va crește considerabil consumul de energie electrică în industrie, în special în legătură cu dezvoltarea rapidă a întreprinderilor mari consumatoare de electricitate — uzine siderurgice, uzine de aluminiu, întreprinderi pentru fabricarea de aliaje speciale și alte producții necesitînd un mare consum de energie. Trebuie avut în vedere de asemenea că în anii care vor urma va trebui să crească considerabil consumul de energie electrică în transporturi, agricultură, în gospodăria comunală și pentru uz casnic.

Uniunea Sovietică dispune de toate condițiile necesare pentru a ajunge din urmă și a întrece în termene istorice scurte S. U. A. în ce privește producția de energie electrică

Perspectivele pe care le deschide raportul de activitate și Proiectul de Directive cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal, prezentat spre examinare Congresului al XX-lea al Partidului de către Comitetul Central, constituie un mare pas înainte în opera de ridicare a țării noastre. În cei cinci ani, producția de energie electrică va crește cu 150 miliarde de kilowați-ore. Față de creșterea producției industriale în anul 1960 cu 65%, sporirea producției ramurilor din grupa „A" cu 70% și creșterea volumului producției construcției de mașini și metalurgiei prelucrătoare cu 80%, se prevede o creștere cu 88% a producției de energie electrică.

Se naște în mod firesc întrebarea — care sînt condițiile de care dispunem și care sînt temeiurile noastre pentru a afirma că U.R.S.S. este în stare să biruie într-un timp relativ scurt rămînerea noastră în urmă, să asigure satisfacerea completă a cerințelor economiei naționale și a populației în ce privește energia electrică, să ajungă din urmă și apoi să întreacă Statele Unite ale Americii în domeniul producției de energie electrică? În primul rînd trebuie să spunem că actuala bază energetică a țării noastre a fost creată în întregime în anii puterii sovietice. Se știe că economia energetică și a combustibilului Rusiei prerevoluționare era extrem de înapoiată și organizată în mod nerațional; puterea instalată globală a centralelor electrice în anul 1913 a fost de 1.000.000 kilowați cu o producție de aproximativ 1,9 miliarde kilowați-ore. În același timp Statele Unite ale Americii aveau o putere instalată a centralelor electrice de șase milioane kilowați și produceau 22 miliarde kilowați ore de energie electrică.

Pentru a spori producția de energie electrică de la 22 miliarde de kilowați-ore la 170 miliarde kilowați-ore, Statele Unite ale Americii au avut nevoie de 27 de ani (din 1913 pînă în 1940). Pentru a spori în aceeași proporție producția de energie electrică, Uniunii Sovietice i-au trebuit 20 de ani, inclusiv anii războiului, (din 1935 pînă în 1955). Dacă luăm în considerare faptul că în această perioadă de timp am avut nevoie de șase ani pentru refacerea producției antebelice de energie electrică datorită pagubelor grele pricinuite energeticei noastre de cotropitorii fasciști, trebuie să considerăm că Uniunii Sovietice i-au trebuit pentru sporirea producției de energie electrică de la 22 miliarde la 170 miliarde de kilowați-ore, aproximativ 14 ani, adică aproape de 2 ori mai puțin decît Statele Unite ale Americii.

Trecînd la crearea bazei energetice, țara noastră nu avea o industrie proprie constructoare de mașini energetice. Întregul utilaj de bază pentru centralele electrice — turbinele, cazanele, transformatoarele, aparatajul — era achiziționat în străinătate. Totodată, nu am avut întotdeauna posibilitatea să ne folosim de cele mai bune realizări ale tehnicii străine. Acum dispunem de o puternică industrie constructoare de turbine, cazane și de o industrie electrotehnică. Uzinele noastre pot construi acum orice utilaje din cele mai moderne. Capacitățile de producție ale uzinelor constructoare de mașini energetice din U.R.S.S. nu numai că satisfac nevoile noastre interne, ci permit totodată să acordăm un mare ajutor Republicii Populare Chineze, multor țări de democrație populară, să exportăm utilaj energetic în alte țări.

Dacă se ține seama de o condiție hotărîtoare cum este asigurarea țării cu resurse energetice, se poate afirma că Uniunea Sovietică dispune de acestea într-o măsură care permite să se înfăptuiască dezvoltarea energeticii pînă la un nivel care să depășească S.U.A.

În ce privește resursele hidroenergetice ce pot fi folosite în Uniunea Sovietică, ele sînt evaluate la 1.700 miliarde de kilowați-ore, partea cea mai eficace a resurselor hidroenergetice a căror folosire este posibilă în special în marile hidrocentrale este apreciată la 1.200 miliarde de kilowați-ore. Acesta este, potrivit terminologiei internaționale, așa-numitul potențial economic al energiei electrice hidraulice.

Trebuie avut totodată în vedere înafară de aceasta următorul considerent nu lipsit de importanță sau mai bine spus, deosebit de important. În străinătate, în special în S.U.A. și în Canada, construcțiile hidroenergetice se dezvoltau în primul rînd pentru folosirea celei mai eficace părți a resurselor hidroenergetice cu condiții favorabile de construcție, cu fundații stîncoase pentru hidrocentrale. În U.R.S.S., în virtutea condițiilor istorice, au fost valorificate în primul rînd resursele hidroenergetice din zona de șes, legate de construirea de noduri hidraulice pe fundație moale. Specialiștii sovietici au elaborat bazele tehnice pentru ridicarea construcțiilor hidraulice pe fundații nestîncoase.

Construirea de noduri hidraulice pe rîurile de cîmpie a necesitat investiții capitale relativ mari și s-a caracterizat printr-o eficacitate relativ mai mică în comparație cu hidrocentralele americane.

Statele Unite ale Americii au folosit deja într-o măsură considerabilă resursele lor hidro-energetice cele mai eficace. Conform aprecierii Institutului Edison, toate reperele hidroenergetice economicoase în special în partea de răsărit a țării au și fost utilizate.

Avantajele Uniunii Sovietice constau în aceea că resursele sale hidroenergetice cele mai eficace care se află în regiunile de răsărit ale țării, n-au fost încă atinse în mod practic. Același lucru trebuie spus și despre resursele de combustibil. Uniunea Sovietică dispune de uriașe resurse de cărbune în special în regiunile răsăritene, unde acestea aproape că nu au fost valorificate.

În legătură cu aceasta trebuie subliniat în mod deosebit — a spus în continuare G. M. Malenkov — că în raportul de activitate tovarășul N. S. Hrușciov a acordat atenția cuvenită problemei repartiției producției în țara noastră.

Pentru a se obține o îmbunătățire radicală în domeniul repartiției industriei și energeticei, pentru ca productivitatea muncii să progreseze și să fie redus termenul necesar pentru a întrece din punct de vedere economic Statele Unite ale Americii, este nevoie de atragerea largă în circuitul economic a uriașelor bogății naturale ale Siberiei.

Fapt este că în Siberia răsăriteană și în primul rînd în regiunea rîului Angara și a fluviului Enisei, Uniunea Sovietică dispune de resurse cu adevărat unice de energie hidraulică, de combustibil și materii prime. Aici sînt concentrate peste 40% din resursele energetice din întreaga țară.

Producția globală a hidrocentralelor care urmează să fie construite pe Angara și Enisei va depăși considerabil cea a tuturor centralelor electrice din U.R.S.S. din anul 1955 și va corespunde cu extracția unei cantități de combustibil de ordinul „A" de 120.000.000 tone anual.

În regiunea Angara-Enisei există mari zăcăminte de cărbuni adecvate pentru a fi exploatate la zi. Productivitatea muncii la extracția de cărbuni în regiunea Angara-Enisei este de 2—2,5 ori mai mare decît productivitatea medie a muncii la exploatările la zi a cărbunelui pentru U.R.S.S. în ansamblu. Prețul de cost al cărbunilor din Kansk-Enisei și Irkutsk-Ceremhovo este de 3—5 ori mai mic decît prețul de cost al cărbunelui din celelalte baze carbonifere principale din U.R.S.S. Pe baza combustibilului ieftin pot fi construite termo-centrale de mare eficacitate avînd fiecare o putere de circa 1.500.000 de kilowați.

Siberia și îndeosebi partea ei răsăriteană este bogată nu numai în resurse energetice, dar dispune și de foarte importante resurse de materii prime care pot asigura dezvoltarea în proporții uriașe a celor mai însemnate ramuri ale industriei grele. Aici sînt concentrate mari rezerve de minereuri de fier, materii prime pentru producția de aluminium, magneziu, nichel, carbură de calciu, cauciuc sintetic, clor și alte produse.

Elementul principal al dezvoltării economice a regiunilor Siberiei va fi formarea marelui sistem energetic al Siberiei care va cuprinde principalele centrale electrice și noduri industriale din regiunea Angara-Enisei și Kuzbas.

Un element de cea mai mare importanță al politicii tehnice în domeniul asigurării unei creșteri rapide a energeticii în țara noastră este problema dezvoltării rețelelor electrice și interconectarea sistemelor energetice.

Perspective largi se deschid în legătură cu cucerirea de către oamenii noștri de știință și inginerii noștri a unui nou izvor energetic extrem de bogat — energia nucleară. Acest izvor, în folosirea căruia în scopuri pașnice U.R.S.S. s-a dovedit a fi în fruntea altor țări, inclusiv S.U.A., dă mari posibilități suplimentare pentru creșterea capacităților energetice. Punerea în funcțiune a primei centrale atomoelectrice din lume, și experiența dobîndită în exploatarea acesteia, noile cercetări ale oamenilor de știință și inginerilor sovietici au permis să se desfășoare lucrările în vederea proiectării și construirii mai multor centrale atomoelectrice de mare putere. Superioritatea noastră în acest domeniu constă și în aceea că condițiile economiei socialiste contribuie în cea mai mare măsură la atragerea pe scară largă a energiei nucleare în potențialul energetic general al țării, pus în slujba dezvoltării pașnice.

Așa dar, dacă avem în vedere perioada care a trecut, Uniunea Sovietică și-a dovedit capacitatea de a atinge într-un termen mult mai scurt decît S.U.A. niveluri apropiate în ce privește producția de energie electrică și dezvoltarea întregii economii energetice. În actualul cincinal vom face un nou mare pas în domeniul electrificării, realizînd planul potrivit căruia producția de energie electrică va fi sporită aproape de două ori.

Putem afirma că pentru Uniunea Sovietică sarcina de a întrece S.U.A. în domeniul producției de energie electrică este întru totul reală și realizabilă într-un termen relativ scurt.

Marxism-leninismul — învățătură atotbiruitoare

Tovarăși! Trăim într-un timp cînd legătura marxism-leninismului cu sarcinile practice ale epocii se manifestă cu deosebită claritate. Marxism-leninismul ne învață să înțelegem realitatea în dezvoltarea ei revoluționară. La fiecare cotitură nouă a istoriei se vede deosebit de clar cum marxism-leninismul, fiind învățătura cea mai înaintată, își exercită influența creatoare asupra dezvoltării civilizației mondiale, asupra tuturor laturilor dezvoltării societății omenești. Cu ce profundă justețe răsună în deosebi acum cuvintele lui V. I. Lenin că „Istoria filozofiei și istoria științelor

(Continuare în pag 4-a)

Cuvîntarea tovarășului V. M. Molotov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — Textul prescurtat al cuvîntării rostite de V. M. Molotov în ședința din dimineața zilei de 18 februarie a Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarăși!

În raportul de activitate al Comitetului Central, tovarășul N. S. Hrușciov a prezentat tabloul măreț și viu al evenimentelor ai căror participanți activi am fost după Congresul al 19-lea. În acest raport este generalizată experiența luptei partidului nostru în perioada actuală, se face o profundă analiză marxist-leninistă a situației internaționale actuale și se trasează noile sarcini de cea mai mare importanță care stau în fața partidului nostru, în fața poporului sovietic.

Poporul nostru a străbătut o cale glorioasă. Încă în perioada antebelică, el a construit în linii mari societatea socialistă, iar acum înfăptuiește trecerea treptată de la socialism la comunism. Pe această cale au fost destule greutăți, a căror biruire a necesitat o deosebită încordare a forțelor, iar uneori și jertfe uriașe, în special în perioada războiului.

Știm de asemenea că avem încă mari sarcini nerezolvate. Dar țara merge cu pași fermi înainte, rezolvind cu succes sub conducerea partidului ei comunist sarcinile tot mai noi și tot mai complexe pe calea spre victoria comunismului.

Poporul sovietic a îndeplinit cu succes cel de al cincilea plan cincinal, depășind considerabil importantele sale prevederi privind avîntul economiei naționale. Acum au fost trasate noile sarcini grandioase ale celui de al șaselea plan cincinal și sîntem convinși cu toții că ele vor fi rezolvate cu succes.

Tov. V. M. Molotov a vorbit în continuare despre importantele măsuri luate de partid și guvern în vederea dezvoltării agriculturii, a întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, a satisfacerii cerințelor crescînde ale populației cu produse alimentare, cu produse ale industriei alimentare și ușoare și de asemenea cu materii prime agricole.

Partidul, a spus V. M. Molotov subliniază fără încetare, importanța primordială a avîntului industriei grele, întrucît de ea depinde dezvoltarea atît a agriculturii cît și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, întărirea capacității de apărare a patriei noastre socialiste, îmbunătățirea continuă a bunăstării poporului.

În perioada care a trecut partidul a depus eforturi deosebite în vederea ridicării nivelului tehnic al industriei.

Partidul scoate în mod fățiș și curajos la iveală lipsurile însemnate existente în toate ramurile construcției economice și culturale. Partidul se străduiește să obțină pe toate căile îmbunătățirea și paralel cu aceasta reducerea aparatului de stat, precum și asigurarea celei mai stricte legalități. În toate acestea partidul se bizuie pe sprijinul și participarea activă a muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor.

1. Schimbările fundamentale în situația internațională și posibilitatea preîntîmpinării unor noi războaie

Cel de al doilea război mondial a constituit o foarte serioasă verificare a orînduirii sociale și de stat socialiste sovietice. Această verificare a arătat că statul socialist, care se bazează pe sprijinul neprecupețit al poporului, dispune de un izvor de nesecate forțe spirituale și materiale.

Cu toate că Uniunea Sovietică face parte din statele care au suportat principala povară a celui de al doilea război mondial, scurt timp după terminarea războiului țara noastră a pășit din nou pe calea unui avînt vertiginos al economiei naționale și construcției culturale. Se știe că și țările de democrație populară, care construiesc socialismul, rezolvă cu succes sarcinile lor.

Din toate evenimentele din ultima vreme nu se poate să nu fie relevate succesele construirii socialismului în China, care au atins o amploare uriașă, într-adevăr demnă de marele popor chinez **(Aplauze îndelungate).** Toate acestea au făcut posibilă formarea puternicului lagăr al țărilor păcii, democrației și socialismului.

Crearea acestui lagăr are o importanță internațională deosebit de mare. Demonstrînd diversitate de căi în domeniul construirii socialismului, experiența statelor care fac parte din acest lagăr lărgește fără precedent posibilitățile și amploarea influenței socialismului.

În prezent, pe lîngă sistemul mondial capitalist există și sistemul mondial socialist. Istoria a pus la ordinea zilei problema coexistenței pașnice a acestor sisteme. Firește că este necesar să se țină seama că divergențele și litigiile între ele sînt inevitabile. De aceea trebuie să se dea un răspuns limpede la întrebarea cum trebuie rezolvate problemele litigioase existente și cele care se ivesc în cursul desfășurării evenimentelor.

Pentru aceasta există numai două căi: calea tratativelor și a reglementării pașnice a divergențelor, sau calea războiului. Alte căi nu există. Calea războiului este respinsă cu hotărîre de Uniunea Sovietică și de toate celelalte țări socialiste. Noi ne străduim ca și adepții sistemului opus să recunoască principiul coexistenței pașnice a celor două sisteme și nu vom precupeți nici un fel de eforturi pentru a rezolva, cu ajutorul tratativelor, problemele internaționale actuale și cele care se ivesc pentru a contribui la menținerea și întărirea păcii și securității popoarelor. **(Aplauze îndelungate).**

În legătură cu aceasta trebuie subliniat în mod deosebit că în raportul tovarășului N. S. Hrușciov sînt ridicate la timp o serie de probleme principiale ale evoluției internaționale contemporane și, printre altele, o asemenea problemă importantă ca cea a posibilității preîntîmpinării războaielor în epoca contemporană. Multe milioane de oameni au trecut prin încercările celor două războaie mondiale și cunosc bine bilanțul lor sîngeros, nenumăratele suferințe și jertfe. Ca urmare a acestor două războaie au fost uciși sau mutilați peste 80 milioane de oameni. În condițiile ce s-au creat acum, un nou război mondial ar fi cu mult mai distrugător și mai primejdios. Concluzia nu poate fi decît una singură, și anume că trebuie să facem totul pentru ca în interesul întregii omeniri să apărăm pacea, nelăsînd în acest scop la o parte nici o posibilitate explicînd și demascînd uneltirile împotriva păcii, unind și strîngînd popoarele împotriva forțelor agresive ale imperialismului, pentru pace, prietenie și colaborare între popoare **(Aplauze).**

Desigur că și în condițiile actuale, întrucît există imperialismul, există primejdia unui nou război mondial, fără a mai vorbi despre alte conflicte militare.

Dar una este cînd există primejdia războiului și nu există forțe sau, cel puțin, nu există forțe într-adevăr importante pentru a se opune acestei primejdii, și alta este cînd asemenea forțe — care nu sînt de fel mici — au devenit un fapt și cînd, ca urmare a apariției lor, s-a creat posibilitatea reală a preîntîmpinării războaielor. **(Aplauze).**

Desigur nu se poate să nu ținem seama de faptul că cercurile cele mai agresive ale imperialismului urzesc planuri menite să întoarcă înapoi evoluția istoriei. După cum se știe, astfel de tendințe și-au găsit expresia în planurile de „stăvilire" și în special în planurile de „eliberare" pătrunse de spiritul de agresiune împotriva statelor socialismului. Dar, una este să făurești astfel de planuri — planuri fantastice de restabilire prin forță a capitalismului în țările socialismului, și cu totul altceva este posibilitatea de a le înfăptui în actualele condiții întrucît caracterul ireal al unor asemenea planuri a fost dovedit atît de strălucit de întreaga istorie a existenței și dezvoltării U.R.S.S. **(Aplauze prelungite).**

Pentru toată lumea este limpede ce schimbări profunde s-au produs în situația internațională după primul și, în special, după cel de al doilea război mondial. Orice om cu judecată și dă acum seama cît de mult s-a schimbat raportul forțelor de clasă, politice, cît de mult au slăbit pozițiile imperialismului și cît de mult s-au întărit pozițiile socialismului, și în același timp ale multor altor forțe care se ridică împotriva războiului. Toate acestea permit să se tragă concluzia că în problema va fi sau nu război s-a creat acum o situație cu totul diferită decît în perioada care a precedat ultimul război mondial și cu atît mai mult decît în perioada care a precedat războiul din 1914-1918.

Cel de al doilea război mondial a deschis ochii și a călit multe milioane de oameni într-o și mai mare măsură decît primul.

În prezent există două lagăre mondiale de state, care diferă prin deosebiri profunde în orînduirea lor socială și de stat. Paralel cu lagărul mondial imperialist a fost creat lagărul mondial socialist, care reunește în Europa și Asia peste 900.000.000 oameni, adică mai mult de o treime din populația globului pămîntesc.

În problema păcii, interesele tuturor popoarelor, indiferent de orînduirea socială și de stat a cutăror sau cutăror țări, se contopesc cu interesele țărilor lagărului socialist care apără cu abnegație cauza păcii generale, a prieteniei și colaborării între popoare.

Noi nu trebuie să minimalizăm primejdia războiului, legănîndu-ne cu iluzii că în orice condiții ne este asigurată pacea și o viață liniștită. Noi trebuie să fim întotdeauna vigilenți și să urmărim cu atenție planurile agresive ale imperialiștilor. Noi nu trebuie să trăim fără grijă contînd că imperialiștii pot fi convinși prin cuvîntări bune și planuri pașnice.

Nu trebuie să admitem nici subaprecierea forțelor noastre, a multiplelor noastre posibilități în opera de apărare și asigurare a păcii. O astfel de subapreciere ne-ar împiedica să folosim în interesul menținerii și întăririi păcii toate forțele care au apărut și se dezvoltă neîncetat în toate regiunile globului după cel de al doilea război mondial. Pe de altă parte, înțelegerea justă a noii situații create după război și recunoașterea creșterii uriașe a forțelor materiale și spirituale ale popoarelor care vor să preîntîmpine un nou război și să apere cauza păcii ne impun o foarte mare răspundere ca aceste forțe să fie într-adevăr pregătite și organizate, întărite și dezvoltate în interesul păcii, prieteniei și colaborării dintre popoare, în interesul preîntîmpinării unui nou război.

Acum și în lagărul forțelor ostile socialismului se știe bine că dispunem de nenumărate posibilități materiale și realizări tehnice — inclusiv în domeniul celor mai noi tipuri ale celui mai puternic și variat armament — pentru ca, dacă va fi nevoie, să ne apărăm așa cum se cuvine **(Aplauze furtunoase, prelungite).** Trebuie să credem că adversarii noștri au și renunțat la multe din iluziile lor recente în această privință. Și trebuie să avem grijă ca în domeniul forțelor materiale și tehnice, inclusiv toate mijloacele necesare și cele mai perfecționate pentru asigurarea securității și respingerea agresiunii, să devenim și mai tari, mai organizați și mai puternici **(Aplauze prelungite).** Nu dispunem de mai puține posibilități de acest fel decît celălalt lagăr. Resursele noastre materiale, ultimele realizări ale tehnicii, colosalele forțe umane și prietenia care s-a întărit și mai mult între popoarele noastre, unitatea lor moral-politică ne îngăduie să avem încredere deplină în invincibilitatea lagărului socialismului **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Acum acest lucru a devenit atît de evident încît ar trebui să-și exercite influența și asupra acelor cercuri care mai nutresc încă planuri de război în scopul dominației lor mondiale, planuri care au pierdut orice sens real în actualele condiții internaționale și care sînt primejdioase în primul rînd pentru acei care ar încerca să dezlănțuie un nou război mondial. În afară de aceasta și în rîndurile cercurilor de afaceri din țările capitaliste s-ar putea găsi destui oameni cărora le sînt străine aventurismul și lipsa de răspundere în politică și care preferă dezvoltarea legăturilor economice practice între state indiferent de deosebirea în orînduirea lor socială, fapt pentru care există posibilități atît de vaste.

În problema apărării intereselor păcii s-a creat o situație internațională la care acum 10-15 ani noi nu am putut decît visa.

Problema constă nu numai în aceea că perioada cînd U.R.S.S. era singurul stat socialist, aflat în încercuirea capitalistă ostilă, este de domeniul trecutului ci și că acum s-a format un puternic reazim al păcii — lagărul socialist al unor țări din Europa și Asia. În problema apărării păcii numărul aliaților noștri crește și în afara hotarelor acestui lagăr.

În condițiile actuale, cauza păcii este apărată nu numai de popoarele unite sub steagul socialismului. Există destule alte state, în special dintre acelea care mai ieri încă se aflau în totală dependență de imperialism și doar acum au pășit pe calea independentă a vieții naționale, care în prezent se pronunță în mod deschis împotriva planurilor agresive. Popoarele și guvernele acestor țări înțeleg că politica de pregătire a războiului și de creare a blocurilor militare, dusă de cercurile agresive, constituie o primejdie pentru independența cucerită de ele.

În această ordine de idei este necesar să se vorbească despre importanța istorico-mondială a destrămării sistemului colonial, care are loc în prezent.

Mișcarea anticolonială ce se desfășoară în prezent, a cuprins cele mai largi mase în Asia și începe în același timp să ia o amploare tot mai mare și în Africa. Aceste mase tind să își îmbunătățească situația și să folosească prin toate mijloacele posibilitățile favorabile pentru aceasta, care li se oferă pentru prima oară. Ele nu numai că nu sînt interesate într-un nou război, ci sînt pătrunse de spiritul de luptă împotriva imperialismului și a războiului imperialist.

Este îndeobște cunoscut că și în țările capitaliste se desfășoară o largă mișcare a maselor populare împotriva războiului — mișcarea partizanilor păcii. La această mișcare participă nu numai toți muncitorii conștienți, cercuri considerabile ale țărănimii și intelectualității, ci și un număr tot mai mare de oameni din mediul burghez. Cu mișcarea partizanilor păcii se contopesc și multe alte glasuri de oameni, care deși nu participă la această mișcare își dau totuși seama de nemăsurata primejdie a unui nou război mondial.

Niciodată în trecut agresorii n-au întîmpinat greutăți atît de mari în calea înfăptuirii planurilor lor, deoarece ei nu mai pot conta pe resemnarea și supunerea popoarelor față de politica lor. Aceasta însă nu trebuie să ducă la autoliniștire sau să ne facă să mergem la noroc.

Sîntem departe de a putea afirma că s-a făcut tot ceea ce este necesar pentru a face imposibil un nou război. Sîntem deseori încă prizonieri ai obiceiurilor și șabloanelor care s-au creat în trecut, înaintea celui de al doilea război mondial, și care împiedică acum desfășurarea unor forme noi, mai largi și mai active de luptă împotriva războiului. Suferim deseori încă de subaprecierea posibilităților ce ni s-au deschis în perioada postbelică. Această lipsă s-a manifestat și în munca Ministerului Afacerilor Externe, fapt arătat la timpul său de Comitetul Central al partidului nostru. Noi trebuie să punem capăt acestui lucru, să punem capăt subaprecierii uriașelor posibilități de care dispunem în opera de apărare a păcii și securității popoarelor, a căror temelie este crearea și creșterea neîncetată a forțelor lagărului mondial socialist, avîntul nemaiîntîlnit al luptei de eliberare a popoarelor coloniale și dependente, mișcarea muncitorească combativă din țările capitalului și solidaritatea internațională a clasei muncitoare, larga mișcare democratică a partizanilor păcii, activitatea organizațiilor democratice de femei și tineret, precum și alte forme ale luptei de masă pentru apărarea păcii, împotriva războiului.

În domeniul politicii externe, partidul nostru pornește de la necesitatea de a se lua în modul cel mai serios în considerare condițiile concrete, de la necesitatea înțelegerii situației date și a perspectivelor dezvoltării istorice. Îmbinarea leninistă a principialității și a elasticității în promovarea liniei politicii externe — iată ce asigură partidului nostru succesul în rezolvarea sarcinilor internaționale.

În lupta noastră pentru dejucarea planurilor adepților războiului trebuie să ținem seama în mod leninist de faptul că între participanții la diferite blocuri agresive există și cresc contradicții economice și politice, inevitabile în condițiile în care participanții cei mai puternici la astfel de blocuri se străduiesc să-și întărească pozițiile imperialiste pe seama partenerilor lor. Aceste contradicții slăbesc forțele agresive și sporesc posibilitățile de a apăra pacea.

Interesele păcii și ale luptei împotriva pericolului unui nou război cer ca problema stabilirii unității în sînul clasei muncitoare să stea în centrul atenției atît a partidelor comuniste cît și a celor socialiste. Solidaritatea proletară internațională va deveni o barieră de netrecut pentru forțele războiului în cazul cînd clasa muncitoare va asigura unitatea rîndurilor sale. Nu va fi război dacă clasa muncitoare își va uni în mod practic forțele și va da pînă la capăt dovadă de hotărîrea de a apăra pacea. **(Aplauze furtunoase și prelungite).**

2. Lupta Uniunii Sovietice pentru pace și securitate internațională

După analiza amănunțită a situației internaționale, cuprinsă în raportul tov. N. S. Hrușciov, nu este nevoie să ne mai oprim asupra evenimentelor curente și a numeroaselor măsuri în care și-a găsit expresie inițiativa de pace a guvernului sovietic în perioada care a trecut. Am putea sublinia doar imensa importanță internațională a diferitelor evenimente din anul trecut și cursul general al politicii noastre externe îndreptat spre slăbirea încordării internaționale.

Astfel de acțiuni sînt restabilirea relațiilor de prietenie cu poporul frate al Iugoslaviei, care se dezvoltă în prezent tot mai favorabil nu numai spre binele celor două state ale noastre, dar și în interesul întăririi păcii și securității internaționale.

Din aceleași acțiuni fac parte și încheierea tratatului cu Austria, precum și înțelegerea că Austria va duce o politică de permanentă neutralitate, fapt la care au trebuit să consimtă și statele care creează cu atîta perseverență mereu noi blocuri militare agresive în Europa și în alte părți ale lumii. Stabilirea relațiilor diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană, paralel cu dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, servesc de asemenea cauza întăririi păcii în Europa. Un larg ecou au avut propunerile Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Guvernul sovietic sprijină întrutotul propunerile Republicii Populare Chineze în problema securității colective în Asia. Uniunea Sovietică continuă lupta sa consecventă pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

Un loc deosebit îl ocupă conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc în iulie anul trecut. Ea a arătat în mod grăitor posibilitățile reale de micșorare a încordării internaționale, de îmbunătățire a relațiilor U.R.S.S. cu principalele puteri ale celuilalt lagăr. Desfășurarea ulterioară a evenimentelor a arătat însă că pe calea îmbunătățirii relațiilor cu aceste țări există încă destule piedici create de adepții miopi ai politicii „de pe poziții de forță", politică sortită unui eșec inevitabil în ceea ce privește Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste.

A devenit îndeobște cunoscut că inspiratorii unei serii de blocuri agresive în Europa și America, în Asia de sud-est și în Orientul Mijlociu și Apropiat, precum și într-o serie de alte cazuri sînt înainte de toate anumite cercuri din S.U.A. Este cunoscut de asemenea rolul deosebit în această privință a unei grupări militare cum este blocul Nord-Atlantic, condus de S.U.A. și Anglia.

După prăbușirea hitlerismului și formarea Republicii Democrate Germane iubitoare de pace, nu există în prezent pe continentul european vreun stat agresiv care în condițiile actuale s-ar hotărî

(Continuare în pag. 4-a)

„Scînteia tineretului"
21 februarie 1956 pag. 3-a

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarăşului G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 3-a)

sociale ne arată foarte clar că în marxism nu există nimic care să semene cu „sectarismul", în înţelesul unei doctrine închise, osificate, care s-ar fi ivit alăturea de drumul larg al dezvoltării civilizaţiei mondiale". (Opere alese, vol. 1, pag. 45, E.S.P.L.P.).

Principalele cuceriri ale civilizaţiei mondiale în epoca noastră, legate de dezvoltarea ştiinţei şi de perfecţionarea tehnicii, dovedesc deosebit de evident justeţea tezei învăţăturii marxiste, teză care, după cum s-a exprimat Lenin, constă în faptul că „pe zi ce trece tehnica capitalismului depăşeşte tot mai mult condiţiile sociale care condamnă pe oamenii muncii la robie salariată". (Opere vol. 19, pag. 42, Ed. rusă). În zilele noastre, după cum se subliniază just în raportul de activitate, s-a ascuţit şi mai mult principala contradicţie a capitalismului, contradicţia dintre forţele de producţie actuale şi relaţiile de producţie capitaliste. În decursul vieţii unei singure generaţii, evenimente şi fapte de importanţă mondială au demonstrat justeţea celor afirmate de învăţătura marxist-leninistă şi marea forţă vitală a acestei învăţături care călăuzeşte partidul comuniştilor în activitatea sa.

Adevăratul triumf al marxism-leninismului constă în aceea că acum pilonii capitalişti ai societăţii s-au prăbuşit deja în mai multe ţări, care cuprind peste 900 de milioane de oameni, şi că în aceste ţări societatea se transformă cu succes pe baze noi, socialiste.

Trăsătura principală a epocii noastre este, după cum se arată în raportul de activitate al C.C., ieşirea socialismului din cadrul unei singure ţări şi transformarea lui într-un sistem mondial.

O serie de ţări care nu fac parte din lagărul socialismului au cu noi relaţii de prietenie şi bună vecinătate.

După cum vedem, pe arena internaţională forţele păcii şi socialismului au sporit într-o asemenea măsură şi orînduirea capitalistă este atît de zdruncinată încît în marea întrecere dintre cele două sisteme — socialismul şi capitalismul — oamenii progresişti din întreaga lume au toate temeiurile de a privi cu curaj înainte şi de a lupta cu încredere pentru viitorul luminos al omenirii. Evenimentele se dezvoltă în favoarea orînduirii sociale noi, în favoarea socialismului. Capitalismul nu este în stare să învingă socialismul. Din exemplele grăitoare ale realizărilor obţinute în construirea societăţii noi în Uniunea Sovietică, în Republica Populară Chineză, în toate ţările de democraţie populară, din succesele obţinute de Uniunea Sovietică şi de toate ţările lagărului socialismului în domeniul politicii şi vieţii internaţionale, popoarele lumii se conving tot mai mult de inevitabilitatea victoriei socialismului şi a eliberării omenirii de sub asuprirea capitalismului.

Statul sovietic se călăuzeşte în mod neabătut de aceste teze ale ştiinţei marxist-leniniste. „Exportul revoluţiei", „expansiunea comunistă", „primejdia comunismului sovietic" şi alte afirmaţii de soiul acestora, repetate la nesfîrşit de reprezentanţii politicii agresive, sînt născociri duşmănoase.

Politica de prietenie şi relaţii de bună vecinătate, principiile coexistenţei paşnice şi întrecerii economice între ţări cu orînduiri sociale diferite nu reprezintă pentru noi ceva trecător sau întîmplător. Această politică şi aceste principii se bazează pe temelia de neclintit a tezelor fundamentale ale socialismului ştiinţific şi sînt confirmate de întreaga istorie a relaţiilor Statului Sovietic cu ţările mari şi mici, apropiate şi îndepărtate.

Trebuie însă să ţinem minte că coexistenţa paşnică este un proces bilateral şi menţinerea ei depinde nu numai de Uniunea Sovietică, ci şi de ţările lumii capitaliste. Tocmai aceste ţări, sperînd că ţara noastră, istovită de primul război imperialist, ar putea deveni pentru ei o pradă uşoară, au încălcat principiul coexistenţei paşnice. În ce priveşte Ţara Sovietică, în tot cursul istoriei sale ea a dus cu stricteţe politica de coexistenţă paşnică.

Teoria ştiinţifică a dezvoltării sociale şi experienţa dezvoltării istorice a societăţii omeneşti ne învaţă că este inevitabilă înlocuirea orînduirii capitaliste cu o formaţie socială superioară — socialismul. Cînd şi cum se va produce aceasta, care vor fi formele de trecere la socialism — însăşi popoarele din ţările capitaliste trebuie să rezolve această problemă. Numai ele pot hotărî destinele statului lor. Uniunea Sovietică şi ţările lagărului democrat nu intenţionează nicidecum să se amestece în treburile interne ale altor state.

De aceea, întrecerea paşnică nu are şi nu trebuie să aibă perspectiva obligatorie de a se transforma într-o întrecere armată, adică într-un război.

Trebuie să se atragă mereu atenţia asupra uneia din cele mai importante teze formulate de tov. N. S. Hruşciov în raportul de activitate, pentru a dovedi că războiul nu este inevitabil, că el poate şi trebuie să fie preîntîmpinat. Lagărul socialismului, forţele sociale şi politice care nu sînt interesate în război, sînt atît de puternice, încît avînd gradul corespunzător de organizare pot să-i silească pe imperialişti să renunţe la război, iar dacă ei vor voi totuşi să-l înceapă ele pot să dea o ripostă nimicitoare încercărilor aventuriste ale imperialiştilor de a încălca pacea.

Se înţelege de la sine că orientarea spre coexistenţă paşnică a celor două sisteme nu este nicidecum compatibilă cu aşa-numita politică „de pe poziţii de forţă", şi nici cu politica de creare a unor grupări militare închise ale unor state, vădit îndreptate împotriva altor state.

Coexistenţa paşnică implică colaborare şi reciprocitate, iar politica „de pe poziţii de forţă", politica creării de grupări militare închise a unor state, urmăreşte adîncirea scindării, ascuţirea divergenţelor, opunerea unor state altor state.

Dorim cu ardoare ca războiul să fie înlăturat din relaţiile internaţionale, ca pacea să fie consolidată într-o asemenea măsură încît omenirea să poată privi liniştită şi cu încredere spre ziua de mîine, să-şi folosească inepuizabilele-i posibilităţi creatoare exclusiv pentru avîntul maxim al civilizaţiei.

Noi credem în această perspectivă a noastră în ceea ce priveşte menţinerea şi consolidarea păcii şi vom lupta pentru ea cu toată perseverenţa, în strînsă colaborare cu toate popoarele iubitoare de pace. Dar dacă aventuriştii din lagărul imperialismului vor încerca să tulbure pacea şi să aprindă incendiul unui al treilea război mondial, atunci să nu dea vina decît pe ei înşişi. Nu încape îndoială că un al treilea război mondial va duce la falimentul total al sistemului capitalist mondial. **(Aplauze prelungite).**

Oamenii sovietici privesc cu încredere şi cu curaj spre viitorul lor. În strînsă colaborare cu toate popoarele lagărului păcii, democraţiei şi socialismului, sub conducerea încercată a scumpului Partid Comunist sudat puternic prin măreţele idei revoluţionare ale marxism-leninismului, strîns unit în jurul Comitetului său Central, poporul nostru sovietic va păşi spre noi victorii în lupta pentru construirea societăţii comuniste. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Cuvîntarea tovarăşului V. M. Molotov

(Urmare din pag. 3-a)

să dezlănţuie un nou război mondial săvîrşind un atac împotriva Uniunii Sovietice sau a ţărilor de democraţie populară. Acum nu mai există în Europa vremurile de dinainte de război cînd Germania hitleristă dezlănţuia pas cu pas cel de al doilea război mondial. Nu putem totuşi să nu ţinem seama de planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale care a şi fost atrasă în astfel de grupări militare agresive, cum sînt blocul Nord-Atlantic şi Uniunea militară a Europei occidentale. Fără îndoială că remilitarizarea Germaniei occidentale va accentua contradicţiile şi posibilitatea conflictelor chiar şi între ţările imperialiste însăşi.

Au venit vremuri noi şi în Orient. După înfrîngerea Japoniei imperialiste şi crearea Republicii Populare Chineze, care a dovedit pe deplin că este capabilă să-şi apere interesele naţionale şi care promovează neabătut o politică de pace, nu există astăzi în Asia o putere agresivă care să îndrăznească să dezlănţuie un al treilea război mondial. În prezent, fără a vorbi despre Coreea de sud, pericolul de agresiune în Asia se menţine în deosebi dat fiind faptul că insula Taivan a fost transformată într-o bază militară americană. Crearea unei astfel de baze nu ar fi fost necesară dacă nu ar fi existat planuri de agresiune împotriva marii Chine.

Faptele dovedesc că există numeroase obstacole în calea destinderii continue a încordării internaţionale. Cu toate acestea, în ciuda obstacolelor care au existat şi care se ivesc mereu pe această cale, Uniunea Sovietică şi-a exprimat şi continuă să-şi exprime dorinţa sa permanentă de a îmbunătăţi continuu relaţiile cu celelalte state.

Considerăm că toate statele, şi în primul rînd marile puteri, în ciuda divergenţelor dintre ele, trebuie să fie unite prin interesul comun al menţinerii păcii.

Oricine înţelege cît de mult depinde asigurarea păcii generale de îmbunătăţirea radicală a relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii. Considerăm că în aceasta sînt interesate atît poporul sovietic şi poporul american, cît şi popoarele altor state. Urmărind aceasta, guvernul sovietic a făcut propunerea în cunoscutul mesaj al tovarăşului N. A. Bulganin către preşedintele S.U.A., D. Eisenhower de a se încheia un tratat sovieto-american de prietenie şi colaborare.

Neschimbată rămîne şi năzuinţa noastră spre îmbunătăţirea relaţiilor cu Marea Britanie. Apropiata călătorie în Anglia a unor conducători ai ţării noastre va oferi o nouă posibilitate de a se realiza o mai bună înţelegere reciprocă şi de a se depune eforturi comune pentru micşorarea continuă a încordării internaţionale.

Uniunea Sovietică tinde de asemenea să stabilească relaţii de prietenie cu Franţa al cărei guvern actual şi-a exprimat dorinţa clară de a îmbunătăţi relaţiile franco-sovietice. Întrucît guvernul Franţei a manifestat totodată un interes deosebit pentru problema dezarmării ne vom strădui împreună cu Franţa să obţinem un anumit progres în rezolvarea acestei probleme. Trebuie să presupunem că întărirea poziţiei forţelor democratice în cadrul recentelor alegeri parlamentare, va contribui la aceasta.

Statul nostru a fost şi este pentru dezvoltarea relaţiilor de prietenie cu toate ţările — mari şi mici. El consideră îndeosebi că poate avea asemenea relaţii şi cu Turcia, şi cu Iranul, şi cu Pakistanul, cît şi cu Japonia. Relaţii bune între aceste ţări şi Uniunea Sovietică nu pot să nu corespundă intereselor lor vitale.

Pentru a lărgi cît mai mult frontul luptei pentru pace, partidul nostru şi guvernul sovietic au desfăşurat această luptă sub steagul slăbirii încordării internaţionale. Această politică, politica slăbirii încordării în relaţiile internaţionale, reprezintă expresia specifică a luptei pentru pace în condiţiile actuale. Politica de micşorare a încordării internaţionale constituie metoda cea mai accesibilă şi elastică a luptei pentru pace şi deschide, în condiţiile actuale, cele mai largi posibilităţi pentru a se atrage la această luptă cele mai diferite pături sociale, indiferent de concepţiile lor politice. Această politică lărgeşte lupta pentru pace dincolo de cadrul ei obişnuit, cuprinzînd sfera intereselor economice şi culturale, relaţiile nu numai ale organelor de stat şi sociale ci şi ale persoanelor particulare.

La micşorarea încordării internaţionale pot contribui nu numai diplomaţii şi politicienii, ci şi persoanele care lucrează în domeniul economiei şi al culturii, atît reprezentanţi oficiali ai statelor, cît şi toţi acei care contribuie la dezvoltarea unor relaţii de prietenie şi colaborare între state într-un domeniu sau altul al activităţii de stat, sociale şi particulare.

★

Tovarăşi! Partidul nostru şi guvernul sovietic au stat întotdeauna de strajă păcii. Politica externă a statului nostru se realizează sub conducerea partidului comunist şi a Comitetului său Central. Tocmai prin aceasta se asigură înainte de toate întărirea cu succes a poziţiilor internaţionale ale Uniunii Sovietice şi ale întăririi păcii în lumea întreagă **(Aplauze).**

Atît succesele noastre importante în domeniul vieţii interne a ţării, cît şi succesele însemnate în domeniul politicii externe sînt legate de faptul că după Congresul al 19-lea Comitetul Central a tradus în viaţă principiul leninist al conducerii colective. **(Aplauze).** Comitetul Central, sprijinit de întregul partid, s-a ridicat în mod ferm împotriva cultului personalităţii, străin marxism-leninismului şi care într-o anumită perioadă a avut un rol atît de negativ. Putem exprima convingerea că actualul Congres va aproba întru totul această hotărîre principială. **(Aplauze).**

În scopul atenuării încordării internaţionale şi al întăririi poziţiilor statului sovietic, conducerea partidului a dat dovadă cu adevărat de iniţiativă curajoasă şi a întreprins o serie de acţiuni importante.

Nici o dată în trecut, poate, Comitetul Central al partidului nostru, Prezidiul său, nu s-au ocupat atît de activ de problemele politicii externe ca în perioada care a trecut.

Toţi îşi amintesc asemenea fapte, ca de pildă: călătoria delegaţiei guvernamentale, în frunte cu tovarăşii Hruşciov, Bulganin şi Mikoian, în Iugoslavia, călătorie care a realizat o cotitură radicală în relaţiile sovieto-iugoslave; călătoria tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov în India, Birmania şi Afganistan, caracterizată prin succese de cea mai mare importanţă în dezvoltarea relaţiilor de prietenie ale U.R.S.S. cu aceste state, cu guvernele şi popoarele lor. Trebuie amintite de asemenea tratativele de la Moscova cu Republica Federală Germană, iar apoi cu Republica Democrată Germană, tratativele care au avut loc în toamna trecută cu Finlanda, Norvegia şi alte fapte. S-au înmulţit întîlnirile conducătorilor sovietici cu reprezentanţii statelor străine, cu delegaţiile străine şi reprezentanţii presei. Toate acestea dovedesc activitatea intensă din ultima perioadă a conducătorilor de stat şi de partid în domeniul politicii externe. Tocmai datorită tuturor acestor fapte am obţinut acele rezultate pozitive care au contribuit la o oarecare micşorare a încordării internaţionale şi au creat anumite posibilităţi pentru noi succese în această privinţă. **(Aplauze).**

Partidul şi guvernul sovietic au obţinut anumite succese în asigurarea păcii. La baza acestor succese stă creşterea neîncetată a forţelor materiale şi spirituale ale poporului nostru şi ale întregului lagăr socialist.

Împreună cu celelalte ţări ale lagărului socialist, Uniunea Sovietică stă pe poziţiile înaintate ale luptei pentru pace şi ale victoriei comunismului. Unitatea rîndurilor noastre şi încrederea în victoria finală sînt mai mari ca oricînd! **(Aplauze furtunoase).**

Steagul sub care am învins şi învingem este steagul marxism-leninismului. Sub acest steag păşim înainte, încrezători în noile noastre succese, în triumful comunismului.

Măreaţa noastră construcţie şi lupta noastră consecventă pentru pace corespund intereselor tuturor popoarelor, întregii omeniri! **(Aplauze furtunoase, îndelungate).**

Şedinţa din dimineaţa zilei de 20 februarie

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Şedinţa din dimineaţa zilei de 20 februarie a Congresului P.C.U.S. a fost prezidată de tov. **M. A. Iasnov.** Congresul a continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central al P.C.U.S. şi Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

Primul a luat cuvîntul tov. **I. D. Mustafaev** (organizaţia de partid din Azerbaidjan).

În perioada la care se referă raportul, a spus el, Comitetul Central a elaborat cu îndrăzneală şi a rezolvat în mod creator probleme de importanţă vitală pentru dezvoltarea economică şi culturală continuă a patriei noastre.

Tovarăşul Mustafaev a vorbit apoi despre politica naţională leninistă a partidului şi despre ajutorul acordat de poporul rus celorlalte popoare ale Uniunii Sovietice, care în trecut erau înapoiate. Ca urmare, aceste popoare au obţinut realizări uriaşe în dezvoltarea lor economică şi culturală.

În Azerbaidjan, de pildă, industria a crescut aproape de 12 ori în comparaţie cu 1913.

Referindu-se la industria petroliferă a Azerbaidjanului, vorbitorul a subliniat că în ultimii doi ani au fost descoperite în republică noi bogate zăcăminte de petrol şi gaze naturale. Petroliştii din republică a declarat el, îşi iau angajamentul să îndeplinească înainte de termen planul extracţiei de combustibil lichid prevăzut de Proiectul de Directive cu privire la cel de al şaselea cincinal.

Apoi tov. **D. N. Aidit,** care a fost întîmpinat cu căldură de asistenţă, a salutat Congresul în numele Partidului Comunist din Indonezia.

Mare este depărtarea dintre Uniunea Sovietică şi Indonezia şi popoarele ţărilor noastre se deosebesc între ele prin obiceiurile lor, a spus tov. Aidit. Comunitatea de ţeluri şi lupta comună pentru pace şi libertatea omenirii au apropiat însă popoarele Indoneziei şi Uniunii Sovietice.

Tov. Aidit a vorbit apoi despre conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii, printre ai căror iniţiatori a fost şi Indonezia. Căldura cu care a fost întîmpinată această conferinţă de toate popoarele iubitoare de pace din lume şi, în primul rînd, de popoarele şi guvernul Uniunii Sovietice, a întărit convingerea poporului indonezian că lupta pentru independenţă şi pace este o măreaţă luptă victorioasă, care cuprinde toate ţările şi continentele.

În numele Partidului Popular Revoluţionar Mongol şi al oamenilor muncii din Republica Populară Mongolă, Congresul a fost salutat de tov. **I. Ţedenbal,** care a fost întîmpinat cu aplauze prelungite.

Partidul Popular Revoluţionar Mongol educă şi va educa şi de acum înainte neabătut pe oamenii muncii din R. P. Mongolă în spiritul nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului, în spiritul prieteniei frăţeşti de nezdruncinat cu popoarele Uniunii Sovietice, ţărilor de democraţie populară, în spiritul solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, în lupta pentru pace, democraţie şi socialism.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — a spus în încheiere tov. Ţedenbal — este pentru noi o mare şcoală practică a experienţei. Mulţumim din toată inima Congresului al XX-lea al P.C.U.S. pentru modelul şi exemplul inspirator, pentru învăţătură.

În continuare tov. **K. E. Voroşilov** a rostit o cuvîntare.

A luat apoi cuvîntul tov. **Z. I. Muratov** (organizaţia de partid tătară), care a vorbit despre munca uriaşă desfăşurată de Comitetul Central în vederea ridicării continue a rolului organizatoric şi conducător al partidului, în vederea întăririi unităţii şi strîngerii rîndurilor sale.

Tov. Muratov a acordat o atenţie deosebită dezvoltării industriei petrolifere.

În noul cincinal aproape jumătate din creşterea extracţiei de petrol a ţării revine Tatariei. Organizaţia de partid, petroliştii din republică vor face totul pentru a îndeplini cu succes această sarcină de răspundere. În legătură cu aceasta vorbitorul a declarat că ritmul de creştere a extracţiei de petrol este frînat în prezent de rămînerea în urmă a energeticei, a aprovizionării cu apă a industriei, precum şi a construcţiei de locuinţe şi clădiri social-culturale.

Tov. **A. D. Danialov** (organizaţia de partid din Daghestan) a subliniat în cuvîntare că muncitorii, colhoznicii, intelectualitatea sovietică aprobă în unanimitate Proiectul de Directive al Congresului al XX-lea al partidului cu privire la cel de al şaselea cincinal.

Înfăptuind hotărîrile partidului, a spus în continuare tov. Danialov, muncitorii, colhoznicii şi intelectualii din Daghestan au asigurat continua dezvoltare a economiei şi culturii republicii. În ultimul timp s-a îmbunătăţit situaţia în agricultură, a devenit mai concretă conducerea de către organizaţiile de partid, a crescut activitatea politică şi de producţie a oamenilor muncii.

Ramura cea mai importantă a economiei naţionale a republicii este cultura fructelor. Pentru sfîrşitul anului 1960 se prevede ca suprafeţele ocupate de livezi şi vii să fie sporite de peste două ori, iar recolta de struguri de aproximativ 5 ori şi de fructe de 2,6 ori.

Tovarăşul Danialov, a criticat Ministerul Agriculturii al R.S.F.S.R. care nu se preocupă de producţia de mijloace tehnice şi inventar pentru grădinărit, se preocupă insuficient de măsurile pentru combaterea dăunătorilor agricoli.

Vorbitorul a sprijinit propunerea făcută de tov. Hruşciov în raportul de activitate cu privire la înfiinţarea unui birou al C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R., declarînd că înfiinţarea lui va contribui la o mai bună şi mai rapidă valorificare a resurselor şi posibilităţilor republicilor autonome, ţinuturilor şi regiunilor Federaţiei.

Tov. **M. A. Şolohov** (organizaţia de partid Kamensk) şi-a consacrat cuvîntarea problemelor literaturii sovietice. El a amintit că tov. Surkov, vorbind în cuvîntarea sa la Congres despre realizările literaturii sovietice, a ilustrat aceasta prin numărul crescînd al cărţilor editate. Dar, a arătat vorbitorul, nu prin numărul cărţilor se măsoară nivelul literaturii.

Fără îndoială, a spus tov. Şolohov, în timpul întregii sale existenţe, literatura noastră a creat numeroase opere de valoare şi şi-a cîştigat pe merit un loc de frunte în lume. Dar ea a cîştigat acest loc de frunte, nu pentru că a atins culmi de perfecţiune artistică, în trecut inaccesibile scriitorilor, ci pentru că noi toţi, fiecare în măsura talentului său, propagăm ideile atotbiruitoare ale comunismului. Iată în ce constă secretul succesului nostru.

Vorbitorul a subliniat că deoarece mulţi scriitori s-au rupt de viaţă, în U.R.S.S. apar puţine cărţi noi bune şi cu un bogat conţinut de idei. Numeroşi scriitori din capitală, a arătat el, trăiesc într-un triunghi vrăjit: Moscova — vila la ţară — localitatea climaterică. Este necesar ca scriitorii să creeze în mijlocul eroilor lor — în colhozuri, S.M.T.-uri, în aşezările muncitoreşti.

Tov. Şolohov a criticat activitatea Uniunii Scriitorilor sovietici unde, după cum a spus el, numeroşi scriitori talentaţi ţin şedinţe nesfîrşite în loc să se ocupe de activitatea creatoare. Oamenii de creaţie trebuie să fie scutiţi de şedinţe interminabile. Cititorul aşteaptă de la ei nu cuvîntări, ci cărţi.

A luat apoi cuvîntul tov. **I. K. Jegalin** (organizaţia de partid din Stalingrad). El a arătat că comuniştii din Stalingrad mulţumesc din inimă Comitetului Central al P.C.U.S. pentru faptul că promovează cu fermitate şi consecvenţă politica leninistă în conducerea partidului şi a statului sovietic.

Vorbitorul a consacrat o mare parte a cuvîntării sale rezervelor dezvoltării continuie a economiei naţionale a regiunii, care vor permite să se mărească producţia, să se sporească productivitatea muncii şi să se lichideze lipsurile care mai există încă în întreprinderile industriale. El a arătat că este necesar să se prevadă pentru anii următori construirea unei noi uzine de motoare Diesel pentru tractoare, să se reconstruiască uzina de tractoare din Stalingrad şi nodul feroviar din Stalingrad, să se îmbunătăţească folosirea canalului Volga-Don „V. I. Lenin" în ce priveşte transportul încărcăturilor.

Academicianul **I. V. Kurciatov** şi-a consacrat cuvîntarea lucrărilor desfăşurate de oamenii de ştiinţă sovietici în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

La lucrările în domeniul reactorilor atomici — a subliniat vorbitorul iau parte şi oameni de ştiinţă şi ingineri din alte ţări ale lagărului socialist care, cu participarea Uniunii Sovietice, construiesc în ţările lor reactori atomici în scopuri ştiinţifice şi proiectează construirea de centrale atomo-electrice. Colaborarea cu oamenii de ştiinţă din ţările lagărului socialist — a subliniat tov. Kurciatov — se va lărgi şi adînci.

În continuare vorbitorul a arătat că energia atomică poate fi folosită şi în transporturi. În prezent se termină întocmirea proiectului de construcţie a unui spărgător de gheaţă cu motor atomic. Acest spărgător de gheaţă va remorca nave pe drumul maritim de nord fără a se alimenta cu combustibil timp de 2-3 ani.

Este necesar, a declarat savantul, să se dezvolte continuu activitatea teoretică în domeniul fizicii atomice pentru a se elucida în mod temeinic căile tehnicii viitoare.

Lucrările teoretice în domeniul fizicii atomice şi nucleare, a subliniat în continuare tov. Kurciatov, fac posibilă efectuarea unor lucrări experimentale pentru realizarea reacţiilor termo-nucleare dirijate. Noi, oamenii de ştiinţă sovietici, am dori să lucrăm la rezolvarea acestei probleme ştiinţifice de foarte mare importanţă pentru omenire împreună cu oamenii de ştiinţă din toate ţările lumii, inclusiv cu oamenii de ştiinţă din America, ale căror realizări ştiinţifice şi tehnice le preţuim foarte mult.

În numele Partidului Comunist şi oamenilor muncii din Finlanda, a rostit o cuvîntare de salut tov **A. Aaltonen,** întîmpinat cu căldură de asistenţă. El a declarat:

„Partidul Comunist din Finlanda, care de la întemeierea sa a luptat pentru stabilirea de relaţii prieteneşti între Finlanda şi Uniunea Sovietică, constată cu bucurie că în anii de după război s-au dezvoltat şi s-au întărit sentimentele de prietenie ale poporului nostru faţă de Uniunea Sovietică. Aceasta nu înseamnă însă nici de cum că în ţara noastră nu mai există forţe care ar dori să înrăutăţească relaţiile sovieto-finlandeze şi să atragă Finlanda pe făgaşul politicii blocului Atlanticului de nord.

De aceea principala sarcină a Partidului Comunist din Finlanda va fi şi de acum înainte de a promova o politică de pace, de întărire a relaţiilor prieteneşti dintre Finlanda şi Uniunea Sovietică".

Şedinţa din seara zilei de 20 februarie

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din seara zilei de 20 februarie a Congresului al 20-lea al P.C.U.S. au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central al P.C.U.S. şi Comisiei Centrale de Revizie.

În cadrul discuţiilor au luat cuvîntul **A. N Şelepin** (secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.), **F. I. Dubkoveţki** (organizaţia de partid din Cerkassî), **A. M. Pankratova** (organizaţia de partid din Moscova) şi **P. I. Doronin** (organizaţia de partid din Smolensk).

Din partea Partidului Comunist din Spania, Congresul a fost salutat de **Dolores Ibarruri** şi din partea Partidului Comunist din Argentina de **V. Codovilla.**

S-a făcut apoi propunerea de a se închide discuţiile pe marginea rapoartelor.

Congresul a adoptat în unanimitate hotărîrea de a aproba pe deplin şi în întregime linia politică şi activitatea practică a C.C. al P.C.U.S.

Congresul a constituit o comisie, sub preşedinţia lui N. S Hruşciov, pentru pregătirea rezoluţiei Congresului al 20-lea în legătură cu raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. S-a adoptat de asemenea hotărîrea de a se aproba raportul Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

Congresul îşi continuă lucrările la 21 februarie.

Recepţie în cinstea reprezentanţilor partidelor comuniste şi frăţeşti la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: În ziua de 19 februarie a avut loc la Kremlin o recepţie în cinstea reprezentanţilor partidelor comuniste şi a celorlalte partide frăţeşti la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

La recepţie au participat toţi reprezentanţii partidelor frăţeşti, membrii prezidiului, secretariatului, comisiei de redactare şi de validare ale Congresului.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

În cadrul recepţiei a avut loc un mare concert.

Noi spectacole prezentate cu prilejul Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 februarie teatrul de stat „Evghenii Vahtangov" a prezentat spectatorilor o nouă realizare închinată Congresului al XX-lea al P.C.U.S., spectacolul „Foma Gordeev" după nuvela cu acelaşi nume a lui M. Gorki.

Piesa „Foma Gordeev" înfăţişează viaţa societăţii ruseşti de la sfîrşitul secolului trecut, contradicţiile profunde ale orînduirii capitaliste, revolta zadarnică şi neputincioasă a fiului de negustor Foma Gordeev — un reprezentant al clasei condamnate.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes.

La spectacol au asistat tovarăşii N. S. Hruşciov, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, D. T. Şepilov precum şi delegaţi la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

★

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 februarie, colectivul Teatrului Mare al U.R.S.S a prezentat în premieră baletul „Laurenţia" de compozitorul sovietic A. Krein, pus în scenă în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

La spectacol au fost de faţă tovarăşii A. I. Kiricenko, V. M. Molotov, A. B. Aristov, delegaţi la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, reprezentanţi ai vieţii teatrale şi muzicale.

Noul spectacol al Teatrului Mare s-a bucurat de succes. Publicul a aplaudat cu căldură în repetate rînduri pe interpreţi.

În cinstea Congresului al XXlea al P.C.U.S., Teatrul academic de dramă „A. S. Puşkin" din Leningrad a pregătit noul spectacol — „Tragedia optimistă" de V. S. Vişnevski. Piesa este închinată evenimentelor războiului civil.

La 19 februarie colectivul teatral din Leningrad a prezentat noua sa lucrare pe scena Teatrului Mic din Moscova.

La spectacol au asistat tovarăşii N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. A. Suslov, delegaţi la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., precum şi reprezentanţi ai vieţii publice din capitală.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes.

Primele rezultate ale alegerilor din Grecia

— ALEGERILE AU AVUT LOC INTR-O ATMOSFERA DE TEROARE POLIŢIENEASCA —

ATENA 20 (Agerpres). — La 19 februarie au avut loc în Grecia alegeri parlamentare. La alegeri au luat parte două grupuri principale: partidul guvernant „Uniunea naţională radicală" condusă de primul ministru Karamanlis (creată în ajunul alegerilor în locul partidului „Uniunea greacă") şi blocul partidelor de opoziţie — „Uniunea Democrată".

Din ea fac parte toate partidele de stînga şi de centru care s-au pronunţat împotriva politicii externe şi interne a guvernului Karamanlis şi a partidului condus de acesta.

Potrivit datelor neoficiale preliminare, partidul guvernant „Uniunea Naţională-radicală" a primit 151 de locuri în parlament, iar partidele care fac parte din „Uniunea democrată" — 149 de locuri.

În vechea componenţă a parlamentului partidul guvernant „Uniunea greacă" deţinea marea majoritate a mandatelor (213 din 300 mandate). Rezultatele alegerilor din 19 februarie arată înfrîngerea serioasă a partidului guvernant.

Comentatorii străini subliniază că înfrîngerea partidului Karamanlis ar fi fost şi mai completă dacă n-ar fi existat noul sistem electoral introdus de guvern în ajunul alegerilor. Pentru acest sistem electoral este semnificativ, de pildă, următorul fapt: Partidul Karamanlis care a întrunit 1.416.000 voturi a obţinut 151 mandate, iar „Uniunea democrată" cu 1.642.000 voturi a primit 149 mandate. Un rol important au avut de asemenea metodele de teroare şi intimidare aplicate pretutindeni.

Corespondentul agenţiei Reuter a comunicat în seara zilei de 19 februarie că „Uniunea democrată" a protestat împotriva acţiunilor teroriste desfăşurate de corpul de ofiţeri şi poliţie în timpul alegerilor şi a cerut organizarea de noi alegeri.

Vizitele delegaţiei sindicatelor din R. P. R. în Iugoslavia

BELGRAD 20 (Agerpres). — La 19 februarie delegaţia sindicatelor din R.P.R. condusă de tov. Gh. Apostol a vizitat oraşul Vîrşeţ. Delegaţia a plecat din Belgrad cu un tren special şi a fost însoţită de tov. Djuro Salaj — preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Iugoslavia şi alţi activişti sindicali.

Delegaţia a fost primită în mod deosebit de călduros la Comitetul popular al oraşului, a vizitat apoi casa de editură „Libertatea" unde a primit numeroase cărţi politice, economice şi literare editate în limba romînă. Delegaţia a vizitat de asemenea Teatrul Naţional al oraşului căruia i-a dăruit patru costume naţionale romîneşti.

În seara zilei de 19 februarie ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. la Belgrad tov. N. Guină a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei sindicale romîne condusă de tov. Gh. Apostol. La recepţie au participat A. Rankovici — vicepreşedinte al Vecei Executive, Franc Leskoşek şi Velko Zekovic, membrii ai Vecei Executive, Velimir Stojnic — secretar al Skupşcinei populare, Djuro Salaj — preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din Iugoslavia, vicepreşedinţii şi secretarii C.C.S.-ului Iugoslav, Miloş Minic, preşedintele comitetului popular al oraşului Belgrad, Velko Miciunovic, subsecretar de stat al Afacerilor Externe, funcţionari superiori ai Secretariatului de Stat al Afacerilor Externe, directori de ziare activişti sindicali de frunte, directori de fabrici şi preşedinţii consiliilor muncitoreşti dintr-o serie de întreprinderi din Belgrad. Recepţia a decurs într-o atmosferă deosebit de caldă şi tovărăşească.

★

ZAGREB 20 (Agerpres). — Agenţia Taniug transmite: Delegaţia sindicatelor din R. P. Romînă în frunte cu Gheorghe Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor a sosit luni dimineaţa la Zagreb. În cursul dimineţei delegaţii au vizitat Consiliul sindical republican, interesîndu-se de probleme ale organizării sindicale din Croaţia, de dezvoltarea conducerii muncitoreşti, de măsuri de securitatea muncii şi de alte probleme.

În 24 de ore

PEKIN: La 18 februarie primul ministru al Cambodgiei prinţul Norodom Sianuk, şeful delegaţiei guvernamentale a regatului Cambodgia şi Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, au semnat la Pekin un comunicat comun, în care se arată că prinţul Norodom Sianuk şi persoanele care îl însoţesc au avut convorbiri cu preşedintele Mao Ţze-dun şi cu premierul Ciu En-lai, în cursul cărora cele două părţi au făcut un schimb de păreri asupra problemelor privind Cambodgia şi China, precum şi asupra problemelor internaţionale.

MOSCOVA: La invitaţia sindicatului muncitorilor uzinei de automobile „Renault" din Franţa, la 18 februarie a plecat din Moscova spre Paris pentru a participa la Congresul sindicatului o delegaţie a uzinei de automobile „Stalin" din Moscova.

ROMA. — Ziarul „Unita" anunţă că Gemmi, primarul oraşului Sesto-Fiorentino (provinţia Florenţa) membru al partidului comunist a ordonat sechestrarea fabricii de ceramică „Ricardo Ginori", pe care patronii au hotărît s-o închidă şi a predat conducerea ei celor 658 de muncitori ai acestei fabrici care urmau să fie concediaţi.

PARIS. — La 20 februarie au început la Paris tratative între ministrul Afacerilor Externe al Franţei Pineau şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, Von Brentano.

DAMASC. — După cum relatează agenţiile occidentale Siria a acceptat oferta Cehoslovaciei de a construi pe teritoriul sirian o rafinărie de petrol cu o capacitate anuale de 750.000 de tone.

CAIRO. — După cum relatează agenţiile de presă fostul reprezentant permanent al Indiei la O.N.U. Krishna Menon, ministru de stat în guvernul indian, a sosit la 19 februarie la Cairo El va discuta cu conducătorii Egiptului situaţia din Palestina şi atitudinea Indiei şi Egiptului faţă de pactele militare străine.

Informaţii

În dimineaţa zilei de 20 februarie au început la Casa Agronomului din Capitală lucrările consfătuirii femeilor fruntaşe din agricultura regiunii Bucureşti. Consfătuirea analizează metodele folosite şi rezultatele obţinute de femeile fruntaşe din gospodăriile colective, întovărăşirile agricole precum şi de cele cu gospodării individuale, în dezvoltarea creşterii păsărilor, a viermilor de mătase şi în cultivarea legumelor.

★

Între 17 şi 20 februarie a avut loc la Galaţi o consfătuire pe ţară a şefilor secţiilor agrare ale comitetelor regionale de partid şi a şefilor serviciilor S.M.T. ale sfaturilor populare regionale. Consfătuirea a discutat despre munca desfăşurată în regiunea Galaţi şi metodele folosite de lucrătorii pe tărîmul agriculturii în frunte cu comuniştii în acţiunea de transformare socialistă a agriculturii, despre rolul pe care l-a avut tarlalizarea ogoarelor în rezultatele bune obţinute în această direcţie în regiune.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52